

KADINLAR EN ÖN SAFLARA!

Yazılı yasalardan toplumsal yarılara, yasaklara varana kadar, her yanımız kuşatıldı. Elimizden alınmaya çalışılan her hakkı geri istediğimizde, nefes alınacak alanımızı birazcık genişletmek için uğraştığımızda da hapsedildik, saldırıya uğradık, öldürüldük.

Biz kadınları sokaklardan, okullardan, işyerlerimizden evlerimize göndermek için, bu sömürücü düzenin devamını sürdürebilmesi için adeta savaş açtı egemenler.

Hiçbir yerde, hiç bir zaman boyun eğmemiş, eğdirilememiş biz kadınlar, bu 8 Mart'ta da sokaklarda olacağız, meydanlarda olacağız. Egemenlerin kadına erkeğe, gence yasaklamaya çalıştıkları meydanlara davet ediyoruz herkesi.

Türkiye ve Kürdistan'ın emekçi kadınlarının kaybedecek bir şeyi yok. Özgürlüklerimiz için sokağa, eyleme, mücadeleye, özgürleşmeye çağırıyoruz. "Harekete Geçtik İsyan Ediyoruz" şiarıyla Kadınlar En Ön Saflara!

MÜCADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

25 Şubat - 11 Mart 2015/ S 278 / 1 TL

Artık Yeter! haykırışı yankılanıyor sokaklarda. Her geçen gün katlanarak artan kadın cinayetlerine, kadına yönelik şiddete, aşağılanmaya, baskıya, boyun eğdirme girişimine... tek sözle kadın düşmanlığına artık yeter! Tüm toplum Özgecan'ın vahşice katledilmesi karşısında kırdı zincirlerini. Ona yapılan saldırıda kadına yapılan tüm saldırıları, kadına yapılan saldırılarda ise kendi köleliğini ve aşağılanmışlığını gördü emekçiler.

Gericiliğin her türlüşünün ortak noktası kadın düşmanlığıdır. Kadını baskı altına almak, ona boyun eğdirmek, yerine göre eve hapsedmek, bir kuluçka makinesi olarak görmek, basit bir cinsel obje haline getirmek, "kadın mı kız mı bilemem" diyerek apış arasına sıkışıp kalmak... Tek sözle bugün devletin zirvesindekilerin ağızlarından saçılanlar bütün gericilerin genetik kodudur.

Bir toplumun gelişmişlik düzeyinin şaşmaz ölçütü kadının özgürlük düzeyidir. Kadının özgürlüğüne canice saldırılar tüm bir toplumu karanlık bir cendereye almak isteyen amansız gericiler olmuştur her zaman. Toplumun dibindeki tortu, ipten kazıktan kurtulmuş lümpen serseriler, devletin tepesindekilerin bilinçaltının sokaklara saçılmış hali olarak, Özgecan'ın şahsında tüm kadınlara, tüm topluma saldırdı. Ve daha Özgecan'ın acısı tazeyken ardarda başka vahşetlerle sarsıldık. Dizginlerinden boşanmış gerici saldırı hedef alıp durdu kadınları. Sonunda patladı emek cephesi. Ayakğa kalktı, sokağa aktı. İsyana durdu!

DENİZLERDEN SEYİTLERE İDAMLAR BİZİ YILDIRAMAZ

MEŞALELİ ANMA YÜRÜYÜŞÜ

13 MART 1982 de Buca Zindanında İdam edilen Devrimci Komünist İşçileri Anıyoruz!

Tarih: 13 MART 2015
Saat: 18:00
Yer: Konak Pier Önü

DEVRİMCİ İŞÇİ KOMİTELERİ

BEDAŞ İşçilerine Özel Güvenlik Saldırısı

Direnişlerinin 187. gününde olan BEDAŞ işçileri, 16 Şubat günü özel güvenliğin saldırısına uğradılar.

14 Şubat günü Okmeydanı'nda bir trafoda yaşanan iş kazasında iki enerji işçisi yaralanmıştı. Eylemdeki işçiler, bu "işgüvensizliği"ni duyuruyor ajitasyon konuşmaları yapıyorlardı BEDAŞ önünde.

Özel güvenlikçiler çadıra gelerek ses sisteminin kapatılmasını istediler. Ses cihazı kapatılmayınca 30 kadar özel güvenlik, çadırda BEDAŞ işçilerine saldırdı.

Enerji Sen. "Direnişteki kararlılığımızı 187 gün önce olduğu gibi bir kez daha yineliyoruz. Bu direniş BEDAŞ işçilerinin can güvenliği talebi direnişidir. Baskılar, saldırılar bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da bizlerin iradesini kıramayacaktır. Enerji işçisi bu vahşi çalışma koşullarına

teslim olmayacaktır.

Son olarak özel güvenlik işçisi kardeşlerimize sesleniyoruz; Özel güvenlik işçilerini işveren 'görevlisi' gibi değil onurlu birer işçi gibi davranmaya, kendi sınıflarına ihanet etmemeye çağırıyoruz.

Direnisteki işçiler sizlerin sınıf kardeşlerinizdir ve aynı zamanda sizlerin de insanca çalışma koşullarında yaşayabilmeniz için direnmektedirler. Biz Haklıyız Biz Kazanacağız! İşimiz Geri Alacağız! Çalışırken Ölmek İstemiyoruz!" dediler.

>>Editör...

Özgecan Aslan

Özgecan Aslan'ın hasta ruhlu bir faşist tarafından hunharca katledilmesi, toplumun dinci faşist iktidar tarafından ne hale getirildiğini gösterdi.

Hasta ruhlu katil faşistin ruh hali, toplumun en dip kesiminin resmidir. Düzen ve onun tepesinde kurulu oturan dinci faşist parti, AKP, işte bu hasta ruh hali ile tanımlanabilecek toplumsal tabana dayanıyorlar.

Kadın cinayetlerinin son dönemlerde giderek artması, bir rastlantı değil. Bu cinayetlerin, kültürüyle, yaşam biçimiyle, toplumsal durumuyla en dip noktalarda yer alan kesimler tarafından işleniyor olması da bir rastlantı değil.

3

Syriza ve Sosyal Reformizm

C.Dağlı

2

Düzen Kendini Çok Yönlü Tahkim Ediyor

Taylan Işık

4

Öncülük İçin Kırmızı Alarm

Umut Çakır

5

Faşizmin Tahkimatı

Ali Varol Günel

9

Mecliste Paket Savaşları

Sinan Kaleli

10

Syriza ve Sosyal Reformizm

BAŞYAZI

C. Dağlı

Yunanistan'da yeni hükümeti kuran Syriza, içinde küçük burjuva sosyalistlerinin de yer aldığı bir bloktur, bir platformdur. Burjuvazi her ne kadar "radikal sol" diye tanıtılsa da, Syriza burjuva sosyal reformist bir harekettir. Radikalliği reformların ötesine geçmez.

Politik çizgisi reformlar uğruna, bazı tavizler uğruna burjuva toplumun-kapitalist sistemin kabul edilmesine dayanıyor. Daha doğrusu kapitalist çerçevede hareket eden "iyileştirmeci" bir harekettir.

İleri sürdüğü istekler onun durumu hakkında kesin bir fikir veriyor. İşte bu isteklerin bazıları: "Sosyal adalet", "onur", "krizin atlatılması" ve "insanların ihtiyaçlarına göre yönetim". Bu istemlerin tümü, reformcu iyileştirmeci istemlerdir.

Syriza'nın büyük önem vererek öne çıkardığı "sosyal adalet" kavramı, bu kavram, bugüne dek ortaya atanlarca da açıklanmış değildir. Bu tam bir belirsizliktir. Tüm sınıflı toplumlarda olduğu gibi, kapitalist toplumda da tüm sınıflar için ortak bir "adalet" anlayışı yoktur. Varolan toplumda, burjuvazinin adalet anlayışı var. Kaldı ki, burjuvazi kendi ekonomik, toplumsal ve siyasal karar ve uygulamalarını adalete uygun olarak görüyor. Örnek, geçim araçlarının toplumda nasıl paylaşılacağı, küçük burjuvazinin "sosyal adalet" belirsiz anlayışına göre değil, üretim biçimine göre belirlenir. Bu burjuvaziye göre gayet adaletli bir paylaşım. Üretim biçimi değişmeden, paylaşım biçimi değişmez.

"Krizin atlatılması" kapitalist sistem adına savunulan bir istemdir. Kaldı ki, kapitalizmin ekonomik krizi ancak yerini daha derin, daha büyük ve daha yıkıcı bir krize bırakmak üzere "atlatılabilir". Kapitalizm çerçevesinde kalınarak, ekonomik krizler ortadan kaldırılamaz. Ekonomik krizler, bu üretim biçiminin en sonunda ulaştığı tepe noktasıdır.

Syriza'nın nasıl uzlaşmacı bir karaktere sahip olduğunu anlamak için Alexis Çipras'ın Finansal Times'taki röportajına bakmak yeterli: "Benim partim" diyor. A. Çipras "siyasi istikrar ve ekonomik güvenlik için yeni bir sosyal kontrat vaadediyor".

"Sosyal kontrat" her şeyden önce varolan sosyal sınıfların varlığının kabul edilmesi anlamına geliyor. Sınıfların kaldırılmasının hedeflenmesi yeni bir toplumun yeni bir ilişki biçiminin kabulü değil, yeni bir çözleşmeye dayalı bir toplumsal uzlaşmanın sağlanması.

Syriza bir toplumsal anlaşma peşinde koşarsun, içinde bulunduğu sınıflı toplumda özlemine çektiği, hayalini kurduğu her tür "sosyal kontrat"ı havaya uçuracak bir sınıf savaşı toplumsal sınıflar arasında sürekli derinleşerek ilerliyor.

Reform programını yaşama geçirmek için buna uygun bir politik ortam oluşturulmalıdır. Bunun için de demokrasi mücadelesi burjuva egemenliği altında gidebileceği en ileri noktaya dek götürülmelidir. Gerçekleştirmek istediği burjuva demokrasisi ise kapitalizm çağının siyasi biçimidir. Tekelci sermaye ekonomik alanda olduğu gibi siyasi alanda da egemendir. Gerek Yunanistan tekelci sermayesi, gerekse AB ve gerekse ABD Syriza'nın hükümeti sırasında da egemenliğini sürdürür.

Dolayısıyla halk lehine bir şey yapacak için egemen güce karşı harekete geçmek, onlara dokunmak gerekiyor. Syriza'nın ise böyle bir hedefi yok. Bu anlayışa sahip değil. O, başarının tüm bu güçlerle uzlaşmaktan geçtiğini düşünüyor.

Bu koşullarda Syriza'nın yaratacağı demokratik ortam, sermayenin egemenliğinin ve çıkarlarının güven altına alınmasını sağlar. Kapitalist sistem, Syriza gibi uzlaşmacı partiler eliyle burjuva düzene karşı isyan eden/ayaklanan kitleleri sistemin yönetimine katmış, çekmiş olacak ve böylece en azından bir süreliğine, işçi ve halk kitlelerinin tehdidinden kurtulmuş olacak.

Syriza'nın koalisyon hükümeti, sermayenin çıkarlarını koruyan, ideolojik olarak askeri ve bürokratik yapı olarak buna göre şekillenmiş NATO'cu gerici burjuva devlete dayanarak iş görecektir. Oysa halk kitlelerinin demokratik istemiyle burjuva devlet çelişki ve çatışma içinde. Kitlelerin demokratik istemleri, siyasi kurtuluşu, varolan devletin yıkılmasından geçer. Bu ise tas tamam bir devrimi gerektirir.

Syriza, bu durumuyla ezilen ve sömürülen yığınlarda bir heyecan yaratamaz. Yığınları heyecanlandırarak olan bir toplumsal devrimdir. A. Çipras'ın partisi olsa olsa emekçilerin heyecanını söndürücü bir rol oynar.

Özcesi Syriza, kapitalist sistemde burjuva devletle, NATO'yla uzlaşarak, uyum içine girerek kendini tüketir. Bu küçük burjuvazinin sözünü söylemesi ve kendini bitiridir.

Çok yüzeysel, rastgele ve sıradan bir yaklaşım Yunanistan'daki mücadeleye bir bağ kuruyor. Bu topraklardaki mücadelenin Yunanistan'daki mücadelenin daha derin daha ileri hedefli ve devrimci nitelikli olduğunu hemen belirtmek gerekir. Ve burada yarım yüzyıldır süren devrimci bir mücadele var. Bizim reformistlerimiz bilerek bu temel farkın üstünü örtmek, buradaki gerçek devrimci mücadeleyi, parlamenter mücadele düzeyine indirmek, daha doğrusu parlamenter mücadele alanına çekmek istiyorlar.

Syriza'nın parlamentarist reformist mücadelesiyle bizim devrimci mücadelemiz arasında temel farklılıklar var, fakat bizdeki reformistlerle Syriza arasında temelde anlayış birliği var. Burjuvaziyle uzlaşmaya gitmek kapitalizm çerçevesinde iyileştirmelere gitmek, kitlelerin sokak gösterilerini, isyan ve ayaklanmalarını, parlamentoya girmesinin bir aracı haline getirmek açısından aynı düşünceden hareket ediyorlar.

Unuttukları bir şey var: Emegin sermayeye karşı mücadelesi, devrimci pratik kurtuluşu ve toplumsal kurtuluşu gerçekleştirmek Türkiye'de olduğu gibi Yunanistan ve İspanya'da ve tüm kapitalist ülkelerde gelişmekte olan, büyüyen ve ilerleyen gerçek mücadeledir. Syriza ve Türkiye'deki kafadarlarının savları ve eğilimleri bu gerçeğin üstünü örtmez.

Kadın Olmak

Kadınım ben... duygularımı açtığım da suç sayılan, düşüncelerimi haykırdığım da susturulan, emegimin horgörüldüğü, başarımın kıskanıldığı kadını... İkinci hatta üçüncü plana atılan yok sayı-

lan, reklam panolarında çıkarlara alet olan, kapitalizmde meta sayılan kadın... Küfretsem, sokakta sigara içsem, kahkaha atsam, anneliğimi sergilesem edepsiz, teşhirci, yoldan çıkmış sayılırdım. Çalışsam fuhuş teşvikçisi olurum. Hele bir de arkadaşların erkekse doğruluğumun ispata olmaz. Çünkü kadınım... Mini etek giyersem tecavüze tacize razı gelmişim demektir. Ulusal kimliğimle yok sayılan cinsel kimliğimle horlanan, sınıfsal kimliğim kullanılan kadınım. Öyle bir sistem ki tacizlerden bile sorumlu tutulurum. Sokaklarda kurşunlara hedef olurum... Kimi zaman töreye başkaldırılmışımdır; ölüm fermanım imzalanır. Kimi zaman alanlarda en ön safta hedef olurum. Kadınım ben; Mısır'da Şeyma, Paris'te Sakine'yim, Fidan'ım. Dominik'te; Patria, Minerva; Maria'yım. Tacizlerden korunmak adına zorla

soyadı...) evinde çayını içerken 17 yıllık kocası tarafından bıçakla öldürülüyor, banyoda parçalara ayrılıyor, poşetlere konularak çöp konteynirine atılıyor. Temizlik işçisi bir kadın, 42 yıllık bir yaşam ve 17 yıllık bir evliliğin sonucu... 17 yaşında sevgilisi tarafından parçalanarak çöpe atılan Münevver'i anımsadım mı kimse?

23 yaşındaki Hüsne Aslan'ın "suçu" ise erkek arkadaşına "hayır" demektir. Arabasında tartıştığı erkek arkadaşının eve gitme davetine "Hayır" dedi, arabadan

inmek istedi, aracı hareket ettirdi arkadaşısı ve Hüsne kendini arabadan attı. Aracı sürmeye devam eden Şahin K. (yine soyadı olmayan bir erkek. Anımsıyor musunuz Özgecan'ın katilinin akrabalarının "soyadımızı değiştirmez" deyişini... Sanırım katiller ve akrabaları rencide olmasın diye başlatılan uygulama...) genç kadının başının üzerinden geçiyor ve kadını öldürüyor.

Bu sırada Hüsne Aslan'ın yanında olan kızkardeşi olayı şu cümlelerle anlatıyor:

"Biz buradanız AMAMA DÜŞÜNCELİMİZİ İKTİDARDA" "SİYASİ Mİ LAN BU??" "YOK. ODA KADIN CİNNETİNE BİTİRİLEBİLİR" "ATIRIRIM"

Kadın Ve Ölüm

Özgecan'ın cenazesini de kadınlar elleriyle defnetmek istiyor...

Kadınlar Ayaklanın, Özgürleşin

Bugün 14 Şubat... Hayır, Sevgililer Günü değil kastettiğimiz, son yıllarda milyonlarca kadının tüm dünyada sokağa çıktığı, kadına yönelik şiddete karşı dans ettiği, isyan ettiği, ayaklandığı gün... Bugün, tecavüze uğrayıp yakılan Özgecan'ın toprağa verildiği gün...

Dünya çapında "V Day" olarak adlandırılan bu hareket, 2012'den beri 14 Şubat günü kadınları sokağa davet ediyor. "One Billion Rising" (Bir milyar ayaklanıyor) diyen kadınlar, Sevgililer Günü'nde, kadınların en çok erkekler tarafından öldürüldüğü, sevgilileri, erkek kardeşleri, babaları, kısacası en yakınındaki erkekler tarafından şiddete uğradığını ve öldürüldüğünü hatırlatarak, kadınları ayaklanmaya çağırıyor.

11 Şubat 2015... Emekçi bir kadın, eve dönmeyen ve haber alamadığı kızı için kayıp ilanı veriyor. Anne, 20 yaşındaki üniversite öğrencisi kızından bir haber almak için çırpınıyor. Ve iki gün sonra, çalışarak titizlikle büyüttüğü, özenle yetiştirip artık yetişkin olduğu için gurur duyduğu kızının yakılmış bedenini buluyor...

Ve olay çözülüyor. Üç kişinin kaçırap tecavüz ettiği genç kadının, suçu gizlemek için yakılarak öldürüldüğü öğreniliyor. İki kişi tutuklanıyor bu "suç" a ilişkin. Uyuşturucu bağımlısı deniyor, ülkücü selami verdiği fotoğrafları yayınlıyor saldırgan katillerin.

Ve 14 Şubat... Sabah saatlerinde Özgecan'ın cenazesi için toplanıyor kadınlar... Anne ömrünü verdiği kızı için yasta, tüm kadınlar isyanda... İmam canaze namazı için kadınları uzaklaştırmaya çalışıyor, isyan ediyor kadınlar, "Hayır" diyor.. Öldürülen pek çok kadın gibi,

temi var olduğu sürece bizim de ikincil konumuz devam edecektir. Buna son vermek yine bizim biz kadınların ellerinde...

Ve bugün yaşadığımız katliam.... evet Özgecan.... Özgecan ne ilk ne de sonuncusu... Küçük Gizem'i, töreye kurban giden Guldunya'yi, barış gelinini unutmuyoruz. Ve daha nicelerini unutmamak unutturmayacağız. Bu düzen böyle sürdüğünce bu gerici yobazlık beyinlere işledikçe ne Gizem'ler ne Özgecanlar son olacak. Kadın katliamları belki de vahşetin boyutlarını daha da artırarak en acımasız haliye sürüp gidecek... erkek egemen toplumlarda değeri olmayan mal gibi alınıp satılan kadınlara uygulanan tacizler, tecavüzler, ölümler durmayacak.... Biz buna son vermedikçe, isyan edip sokağa çıkmadıkça...

Emekçi Bir Kadın

"Bara gittik. Dönüşte bizi evimize bırakması için yola çıktık. Sigara almak için markette durmuştuk. Bu sırada kendi evine götürmek istediğini söyledi. Biz gitmek istemediğimizi söyleyince ablamı çok kötü şekilde dövmeye başladı. Ben kendimi dışarı attım. Ablam araçtan çıkmak için ayaklarını dışarı çıkardı. Bu sırada saçlarından tuttu ve son gaz gitti. Sonra ablamı dışarı atıp, kapıyı kapatıp bastı gitti..."

Haberi devam ettirecek cümleler kalmadı, söyleyecek söz bulabilen var mı, küfretmeden, lanet etmeden... Bu sadece erkeklerin kadınlara düşmanlığı mı? Peki dünden beri sosyal medyada sayfa sayfa dolaşan "lisedeki taciz timleri" haberi?? Antalya Kepez Anadolu Lisesi'nde "Kadın" müdür yardımcısı, mini etek giyen kız öğrencileri caydırmak için "erkek" öğrencilerden taciz timi kuracağını duyuruyor. "Tacize uğramak istemeyen mini etek ve tayt giymez" diyor.

Sözcüklerim tükendi... Belki Sefer Selvi'nin, parmaklıklar arkasında kadın cinayetinden yatan bir adamın "biz içerideyiz ama fikirlerimiz iktidarda" dediği karikatür tamamlar sözleri...

egemenlerin bu konuda ne yaptığına bakıyoruz ve yine faturanın kadınlara kesildiğini görüyoruz. Kot pantolon giyen, gülen, internete giren, çalışan kadınların tecavüzün sebebi olduğunu öğreniyoruz ve katillerinin, tecavüzçülerinin bu sebeplerden ceza indirimini aldıklarını, hatta neredeyse hiç ceza almadıklarını görüyoruz. 14 yaşında kız çocuklarımızın onlarca yetişkin erkeğin tecavüzüne uğradığı için neredeyse "suçlu" ilan edildiklerini görüyoruz. "Kutsal Aile" Bakanlığı ise, sadece "Çocuklarımızı çılgık atmaya öğretin" diyor, 8 yaşında kız çocuklarımız evlendirilebilecekleri fetvaları verilirken. Bölük bölük pazara çıkarılıp satılanlarımızı anlatmaya ise kelimeler yetmiyor...

Guldunya'nın çığlığı geliyor kulağımıza, "Canım abim vurma beni, bu dünyadan alma beni, dökülür mi kardeş kani? / Bir karında yamadık mı, Bir anadan doğmadık mı, bir mededen doymadık mı? / Binbir yarayla, tek bir kurşunla gitti Guldunya, kim farkında kimin umrunda / Yandı bir dünya..." diyor ezgilerde...

Ve bir milyar kadın ayaklanıyor, "Break The Chain" (Kır zincirlerini) diyor ve kadınları şiddete karşı sokağa, ayaklanmaya, dans etmeye çağırıyor: "Sanki kalbim ilk kez yarıyor gibi / Yaşadığımı hissediyorum / Kendimi müthiş hissediyorum / Dans ediyorum / Çünkü / Hayal ediyorum / Dans ediyorum / Çünkü / Gördüklerim yetti artık / Dans ediyorum / Çılgınlıkla susturmak / Kuralları yıkmak / Acıyı durdurmak / Her şeyi tersine çevirmek için / Dans ediyorum / Zamani geldi artık / Haydi kır zincirleri / Ayağa kalk / Dans et / Dans et ve yeniden doğ"

ÖZGEÇAN ASLAN

Editor

Başlangıcı 1. Sayfada...

Dinci faşist parti, düzenin başına geçtiği yıllar boyunca böyle bir toplumsal tabaka yaratmak için son derece düzenli ve sistemli çalıştı. Bu çabanın ürünleri şimdi karşımıza artan ölümlü tecavüz vakaları, sokak ortasında öldürülen kadınlar, çocuk cinayetleri biçiminde çıkıyor.

Düzenin tepesinde oturan adam bu amaçlarını yıllar önce "dindar nesil yetiştireceğiz" veciz sözleriyle açığa vurmuştu. Diyanet denilen devlet kurumu "Genç Bilal'ler" yetiştirme programıyla bu amaç için sınır ve kural tanı-

mayacağını ortaya koydu. "Genç Bilal'ler" yani ahmak, aptal, hasta ruhlu, katil olmaya son derece yatkın bir gençlik kuşağı şimdi devlet programı biçiminde, devlet olanaklarıyla yetiştiriliyor.

İŞİD denen katil sürüsü budur. Dinci faşist parti şimdi tüm gençliği potansiyel İŞİD'çi biçiminde yetiştirmeye çalışıyor. "Genç Bilal'ler" potansiyel İŞİD üyeleridir. İslam adına kafa kesecek, insan yakacak, gözünü kırpmadan genç kadınları, çocukları, yaşlıları dahi öldürecek bir ruh haline, kültüre sahip gençlik kuşağı. Düzenin ve tepesinde oturan dinci faşist partinin ihtiyaç duyduğu şey budur.

Ne var ki, bu kadar önemli bir gelişmeyi dinci faşist partiyle, onun amaç ve ihtiyaçlarıyla açıklamak, bununla sınırlamak için kolayına kaçmaktır. Böyle olsaydı, düzenin gerçek sahipleri, teknelci sermaye sınıfı ve emperyalistler

şimdiye kadar bu faşist parti ve iktidarı yüzlerce defa tepetaklak ederlerdi.

"Dindar kuşak" yani potansiyel İŞİD'çiler kuşağı yetiştirmek, bizzat teknelci sermaye sınıfının, emperyalistlerin ihtiyacı durumunda. Dinci faşist iktidarın, hükümetin dünyanın gözü önünde İŞİD denen katil sürüsünü desteklemesi, bu katil sürüsünün gerçek bir güç haline gelmesi için elinden geleni yapması, binlerce İŞİD'çi ya da dinci faşist katili getirip Türkiye'ye yerleştirmesi ancak bununla açıklanabilir.

Çeşitli Arap ülkelerinden, Afrika'dan, Çeçenistan'dan ve özellikle de Libya'dan binlerce dinci faşist katilin Türkiye'ye getirildiği, yerleştirildiği ve günü geldiğinde kullanılmak üzere el altında tutulduğu artık biliniyor. Yayınlık ve sayısal büyüklük o boyutlarda ki, düzen güçleri, basın, olguyu artık gizleyemi-

yorlar.

Dinci faşist iktidarla bu gerçekler arasında doğrudan bir ilişki kurulmadan Özgecan'ın alçakça katledilmesi doğru biçimde ne açıklanır ne de kavranır. Mesele, hasta ruhlu bir faşistin anlık davranışı sonucu ortaya çıkan bir cinayetin çok ötesindedir.

Mesele, teknelci sermaye sınıfının ve dinci faşist partinin, dinci faşist iktidarın düzeni korumak için toplumu getirmeye çalıştıkları nokta-tadır.

Bu yüzden kadın cinayetleri, taciz ve tecavüz vakaları, gösterilen büyük toplumsal tepkiye rağmen giderek artmakta.

Bundan kurtuluşun yolu, bu vakanın maddi temelini ortadan kaldırmaktır. Bu vaka, maddi temelini burjuva düzende ve onun tepesine oturmuş olan dinci faşist iktidarda buluyor.

Bardağı Taşırın Son Damla

Dolmayan damla taşmaz imiş. Her gün televizyonlarda, sosyal medyada şiddet gören, tecavüze uğrayan, hatta öldürülen kadınlar dolduruyor o taşmayan damlayı. Çatlamaya yüz tutmuş fanusa düşen son damla Özgecan. O son damlaydı artık yetti dediten.

Evet Özgecan ilk değildi, gördüğümüz yeni kadın cinayetleriyle de son olmadığı da açık. Hatay'dan sevgilisinin arabasının çarpmasıyla ölen genç kadın, Çengelköy'den gelen vahşet haberi, eşinin kurşunlamalarına rağmen yaşama tutunan kadından, hırsızın 9 bıçak darbesine karşın hayatta kalmaya çalışan kadına kadar.

Bunlar da dahil öldürülen kadınların hepsi için bir "ama" vardı. Özgecan için "ama" nedir? Hiç... Kadınların kitlesel isyanıyla karşılaşmaları, faşist iktidara bile geri adım attırıp, aileye devlet erkanının taziye vermesi, yetmedi kadıncık Sümeyye'yi gönderme, mecliste birden tüm vekille-

rin kadın sorununa duyarlı hale gelip kadınları kullanan açıklamaları, kendi iç çatışmaları...

Son 1 yılda yaşadıklarımız, gördüklerimiz, duyduklarımız; öfkemizi biletti. Irak'tan Şengal'e, Kobanê'ye gördüğümüz vahşet, İŞİD çetesinin barbarlığı sergilenerek bu topraklarda geziyle yıkılan korku duvarlarını yeniden inşa etmekte dertleri. Olmadı! Kadınlar korku duvarlarını tanımadılar. 8 Mart'ta Taksim Meydanı'nda, 1 Mayıs'ta barikatları aşır Meydandaydılar. Kobanê'de sınırı aşılabilir ve serhildana en önde katıldılar. İnşa edilemeyen duvarlar mimarlarını korkuturken,

gevşemiş ağızlar tekrar açıldı kadınlar için. Kahkaha atmaktan, giyilen kot pantolona, doğurulması zorunlu bırakılan 3 çocuğa, çalışan kadının fuhuşa teşvik ettiğinden, 6 yaşında kız çocuğuyla evlenme sapıklığını masumlaştırıp, yaymaya kadar...

Ne oldu? Özgecan neden birden yavrunuz, kızınız oldu? Genç kadının başına gelenler sonuç ve bilerek isteyerek sonuç neden olarak ele alınıp asıl "Nedenler" saklanmış oluyor. Özgecan itmeye, kapatmaya, tutsak etmeye, yok saymaya çalıştığımız kadınların simgesi. Teşvik edip, motive ettiğiniz sapkın tabanınızın kurbanı. Türkiye ve Kürdistan'da Haziran ayaklanmasından bu yana her yerde gerçekleşen eylemler, sadece Özgecan değildi, sen, ben, o, hepimiz. Öfkeyle atan yürekler isyanla birleşti.

Emekçi kadınlar dayatılan sistemin çürümüşlüğü kabul etmiyor. Bu yüzden o taşmayan damla kabında durmuyor. Sokaklara, meydanlara taşıyor, yas tutmuyor, mücadele ediyor, özgürleşiyor.

EKA Emekçi Kadınlar

Kadınlar Sizin Sömürü Düzeninizi Yok Edecek

Mersin'de katledilen Özgecan Aslan için eylemler sürüyor.

21 Şubat günü saat 13.00'da İğdır Zübeyde Hanım Bulvarı'nda bulunan İnsan Hakları Anıtı önünde basın açıklaması yapıldı. Kitle sloganlar ve ajitasyon konuşmaları ile büyük bir öfke ve coşkuyla sürdürdü eylemi. "Kadınlar Sokağa Eyleme Özgürleşmeye", "Anaların Öfkesi Katilleri Boğacak" sloganları sık sık atıldı.

Eylemde yapılan basın açıklamasında, "Özgecan Aslan tecavüz edilerek öldürülen son kadın olmayacak. Özgecan'dan sonra da taciz olaylarının daha çok çoğalması, tacizcilerin mahkeme kararından güç aldığını gösteriyor.

Kadınlar artık evlerinde 3 çocuk yapmayacak, kadınlar artık sizin sömürü düzeninizi yok edeceğiz!"

Harekete Geç İsyani Et! Yıkana Kadar!" denildi.

Kitle basın açıklamasından sonra yürüyüşe geçerken, polis ve çevik kuvvetle karşılaştı. Katil polis kitlenin dağılmasını ve dağılmazsa gözaltı yapacağını söyledi. Kitle bunlara kulak asmayarak, yürüyüşüne sloganlar atarak ajitasyon konuşmalarıyla sürdürdü.

İç Güvenlik Yasası Topyekün Saldırısıdır

Antakya Köprübaşı'nda gerçekleşti. 23 Şubat günü akşam saat 17.30'da gerçekleşen eylem, Antakya Eğitim-Sen önünden başlayarak Köprübaşı'nda basın açıklamasını okuyarak devam etti.

Basın açıklamasında "Tasarı çok açık şekilde yükselen toplumsal muhalefete, sendikal örgütlenmelere, hükümet protestolarına, mücadeleye saldırı amacı gütmektedir. En son Birleşik Metal-İş grevinin toplanmayan bakanlar kurulu kararı ile yasaklanması da göstermektedir ki hükümet emekçilere, gençlere, kadınlara ve bir bütün olarak toplumsal muhalefete karşı topyekün saldırı içerisindedir. Tasarı ile polisin silah kullanma etkisi artırıldığından Berkin Elvan, Ali İsmail Korkmaz, Ahmet Atakan ve 12 yaşındaki Nihat Kazanhan cinayetleri gibi yeni polis cinayetleri yaşanacaktır. Bu şekilde cinayet işleyen polislerin cezalandırılmaları bir yana, haklarında dava bile açılmayacaktır. Açılmış davalarda yargılanan polisler ise af getirilecektir" diyerek açıklama devam etti.

Eylem "Baskılar Bizi Yıldırılmaz", "Faşizme Karşı Omuz Omuz", "İç Güvenlik Yasası Halka Karşı Savaşır" sloganlarının atılmasıyla ve oturma eylemiyle sona erdi.

İç Güvenlik Paketi'ne Karşı Emekçiler Eylemde

Hükümetin yasalaştırmak istediği İç Güvenlik Paketi'ne karşı emekçiler sokaklara çıkıyor. KESK, DİSK, TMMOB ve TTB çağrısıyla 23 Şubat günü İstanbul'da sokağa çıkan emekçiler, İç Güvenlik Paketi'ne karşı AKP İstanbul İlçe Binası'na yürüdü.

Konfederasyonlar ve meslek odalarının yaptıkları çağrı üzerine Mücadele Birliği, Halkevleri, Emekçi Hareket Partisi (EHP), Kaldıraç, SODAP, Öğrenci Kolektifleri, Liseli Genç Umud ve TİM-İGD'nin de aralarında bulunduğu siyasi parti ve demokratik kitle örgütleri de eyleme destek verdi.

"İşçi, Emekçi Düşmanı AKP, Sıkıyönetim Yasasını Geri Çek" yazılı pankartın açıldığı eylemde Cevahir AVM önünde toplanarak sloganlarla AKP İstanbul İlçe Binası'na doğru yürüyüşe geçildi. Yolu trafiğe kapatan emekçilerin önü Mecidiyeköy Köprüsü altında polis tarafından kesildi. Burada basın açıklaması yapıldı. "Buna karşı mücadelenin yolu ise sokaktan geçer ve biz de sokaklarda olacağız" diyerek sokaklara çıkan emekçiler siyasal iktidarın, özgürlükleri törpüleyerek kısıtladığını söyledi. Basın açıklamasında AKP'nin, darbe dönemlerini hatırlatan bir düzenlemeye yöneldiği belirtildi.

Samandağ Yüksel Acun Anadolu Lisesi'nde Öğretmenlerden Öğrencilere Şiddet

Yüksel Acun Anadolu Lisesi öğrencileri, geçen hafta Cuma günü vahşice katledilen Özgecan için yürüyüş yapmak istedi. Yürüyüş okul çıkış saatinde ve okul kapısının önünde başlayacaktı. Bu yürüyüşü duyan okul yönetimi, bunu engellemek için ellerinden geleni yapmış. Müdür Necdet MİÇÇOOĞULLARI bir çok sınıfa girmiş ve öğrencileri korkutmuştu. Yürüyüşü düzenleyenlerin provokatör olduğunu söylemişti. Sadece bunlarla yetinmeyip, yürüyüş için emek harcayan öğrencileri odasına çağırıp aşağılamış, korkutmuş ve tehdit etmişti. Ama öğrenciler hiç geri adım atmamıştır. Özgecan için herkesin yapması gereken bu 'insanlık yürüyüşünü' yapmak istiyorlardı.

Yürüyüş günü, yani 20 Şubat Cuma günü okul yönetimi ve öğretmenler bu yürüyüşün olmaması için her şeyi yapmışlardır. Öğle arasında şüpheli gördükleri 3 öğrencinin sohbet ettiğini gören Özcan BALIKÇI öğretmen şiddet uygulayarak ve tehditler de bulunarak müdür yardımcısının odasına götürmüştür. Bunu adeta planlı bir şekilde yapmışlardır. Müdür yardımcısı Memet ÖZDEMİR 3 öğrenciyi karşısında görür görmez ne oldu bile demeden sesini yükseltip hakaretlerde bulunmuştu. O 3 öğrenciyi soruşturma başlatmayla tehdit etmişti, hatta atmayla. "Öğrencileri niye kışkırtıyorsunuz" diye bağırıyor. Odadaki öğrencilerden biri olan 12. sınıf öğrencisine bağırarak "sen

niye bugün okula geldin" demiştir. Öğrencinin konuşmasına bile izin vermeyen okuldan kovmuştur. 12. sınıf öğrencisi tam odadan çıkacağı anda Memet ÖZDEMİR diğer 2 öğrencinin üstüne yürümüştür. Bunu gören 12. sınıf öğrencisi engellemek için "yaptığınız doğru değil" demiştir. Bunu duyan Memet ÖZDEMİR öğrencinin üzerine yürümüş yumruk atmaya çalışmıştır. Tutturamayınca tekme atarak darp etmiştir. Okuldan kovulduktan sonra da geri kalan iki öğrencinin ailelerini aramıştır.

Okul çıkış zili çaldığında öğretmenler öğrencilerin yürümesini için İstiklal Marşını tek tek sınıflarda okutmuştu, servisleri okul bahçesine geçirmiş ve öğrencileri tek tek servislere bindirmiş-

ti. Ve her servise öğrenciler imesin diye öğretmen dikmiştir. okul yönetimi bununla yetinmemiş polislerle iş birliği yapmışlardır. Dışarıda bekleyen 12. sınıf öğrencisini ve arkadaşını gören Müdür yardımcısı Ata KUDRET polislerle el işareti yaparak onlara saldırmıştır, darp etmiştir. "Pazartesi günü sen görürsün" deyip tehdit etmiştir. Aynı şekilde okulun içerisindeki öğrenciler yürümek isteyince Memet ÖZDEMİR öğrencilere elini kaldırarak korkutmuştur. Öğretmenlerin ve okul yönetiminin yoğun çabalarından sonra öğrenciler yürüyüşü gerçekleştirememişlerdir.

BASKILAR BİZİ YILDIRA MAZ...

Samandağ Gençliği

Özgecan'ın İsmi Parka Verildi

Adana'da Akkapı Mahallesi'nde Gezi sürecinden sonra oluşan Diren Akkapı Komitesi 18 Şubat günü Özgecan için bir eylem çağrısında daha bulundu.

Akşam saat 19.30'da basın açıklaması okunduktan sonra mahalle sakinleri ve dışarıdan desteğe gelen devrimci, demokrat grupların katılımıyla yürüyüşe geçildi. Eylemde sık sık "Kadın Erkek El Ele Mücadeleye", "Kadın Yaşam Özgürlük", "İnsanlık Uyuma Katliama Ses Çıkar", "Kadınlar Artık Susmayacaklar" sloganları atıldı.

Yürüyüş, Akkapı'da bulunan Büyük Parka doğru yapıldı ve parkın ismi "Özgecan Aslan" olarak değiştirildi. Akkapılılar O'nun ismini unutmayacaklarını birçok defa dile getirdiler. Bu, yapılan ajitasyonlarda da sürekli dile getirildi.

Parkın ismi değiştirildikten sonra yapılan kısa konuşmanın ardından eylem sonlandırıldı.

Mücadele Birliği/Adana

Okmeydanı Hastanesi'nde sağlık emekçileri, Özgecan'a yapılan saldırıyı protesto için kokart takıyorlar...

Düzen Kendini Çok Yönlü Tahkim Ediyor

Taylan Işık

"Molotofkokteyl bir içecek değil". Stratejik derinlik ustası Ahmet Davutoğlu bu vezir sözüyle çok önemli bir konuda toplumu aydınlatmış(!) oldu.

Dinci faşist iktidar, 6-8 Ekim Ayaklanmasından sonra sihirli bir değnek gibi "Kamu Düzeni" yasasına sarıldı. "Bu yasa ya çıkacak ya çıkacak" vecdizi de taze başbakana ait. "Kamu Düzeni"ni yani bizzat düzenin kendisini ayakta tutmak için bir yasadan bu kadar medet ummanın ahmaklığı şimdilik bir yana, okur Meclis denen ahır hakkında biraz daha bilgi sahibi olsun ve eğlensin diye oradaki komediye ilişkin bir-iki açıklama ve diyalog aktaralım.

Kavgalar biliniyor; bu yüzden değinmeye gerek yok. Ama Meclis denen çadır tiyatrosu altında dönen dolap ve oyunlar orada bulunanların sözlerinden daha iyi kim açıklayabilir! İşte HDP'li iki vekilin kısa açıklamaları. İlki Pervin Buldan'a ait ve şöyle:

"Yarın saatlik oturma eylemi yaptık ama CHP kürsüyü kullanmak iste-yince sonlandırdık. Tam bir darbe uygulandı şu an Genel Kurulda. Meclis Başkanvekili Aysenur Bahçekapılı kimseye söz hakkı vermeden, maddeler üzerinde konuşma bile yaptırmadan tasarıyı geçiriyor. Ne genel ne bölümler üzerine konuşma yapıldı!"

Pervin Buldan'ı Sebahat Tuncel şu sözlerle tamamlıyor: "Şu an AKP darbe yapıyor. Kimseyi konuşmuyor. Kendine göre yasayı zorla geçiriyor. 'Ya çıkacak ya çıkacak' talimatına uyuyorlar. Korkunç bir şey. Biz de protesto ediyoruz."

Bu komediyi, çadır tiyatrosunun başkan vekili Aysenur Bahçekapılı nam bir kadın, kendisine "Siz benim nezdimde bir eşkiyasınız" diyen bir vekile "Çok da umurumdaydı. Eşkiya da sensin ahlaksız da sensin" sözleriyle tamamlıyor.

Çadır tiyatrosuna ilişkin son söz: Bilimum sosyal reformist işte bu çadır tiyatrosu -belki de 'ahır' demek daha uygun olur- çatısı altına bir kaç on milletvekilinin gönderilmesini çok ama çok iyi olacağına, emekçi sınıfları ve ezilen halkları yemin billah inandırmaya çalışıyorlar. Herkesi kendileri gibi ahmak zannediyorlar. Çadır tiyatrosuna figüran yetiştirmek emekçi sınıfların ve ezilen halkların işi değil.

Bunlar bir yana, düzenin kendini tehlikede gördüğü bir gerçektir. Göz yaşlarını her zaman avını yutan bir timsah kolaylığıyla etrafa saçan B.Arnç düzenin korkusunu "yüzde elli bize nefretle bakıyor" sözleriyle dile getirmişti. Dinci faşist iktidara ve onların koruduğu düzene nefretle bakanların sayısına ilişkin rakamı olduğu gibi kabul etsək bile faşist iktidarın arkasındaki gücün öteki yüzde elli olduğunu düşünmemek gerek. Çünkü geri kalan yüzde elli kararsızlar, tarafsızlar, ilgisizler, dinci faşistler, ırklı faşistler biçiminde bölünmüş bir yüzde ellidir.

Devletin en tepesindeki adam dahil, dinci faşist iktidara toplumun yarısından fazlasının nefret gibi yıkıcı duygular beslemesi bir ayaklanmanın hızla yaklaşmakta olduğunun en açık kanıtıdır. Kanıtı bize B. Arnç gösteriyor. Tehlikeyi görüyorlarsa önlemlerini de alıyorsa demektir.

Kamu düzenini sağlamak için bir yasaya umut bağlamak, denizde boğulmakta olanın saman çöpünden medet umması gibidir. Kamu düzeni, yani burjuva toplum, emekçi sınıfların ve ezilen halkların yıkıcı saldırılarından yasalarla korunamaz. Korunabilseydi yeryüzünde şimdiye kadar bir tek devrim bile gerçekleşmezdi. Burjuva sınıf dargönlüdür ama tedbirsiz değil. Bu sınıf, boğayı boynuzlarından yakalamayı herkesten iyi bilir.

İşini şansa bırakmaz. Bu yüzden "Kamu Düzeni"ni yani bizzat düzenin kendisini "vandalların yıkıcı saldırısı"ndan korumak için sadece yasa çıkarmakla yetineceğini düşünmek büyük bir saflık olurdu.

Şu gelişmeler, tekeli sermaye sınıfının dinci faşist iktidar eliyle ayaklanmaları bastırma ve iç savaşı kazanma için nasıl hazırlık yaptığını dair yeterli fikri verir.

Birincisi, Kürdistan'da Hüda-Par adı altında cinayet şebekesi Hizbul-lah'ı yeniden örgütlemeye çalıştığı biliniyor. Bunun devamı olarak, Said-i Nursi Gençliği adıyla dinci faşistleri silahlı vurucu güç olarak örgütüyor.

İkincisi, Irak ve Suriye'den getirilen binlerce IŞİD'çi, Nusra'cı ve benzer adlar altındaki dinci faşist katilin MİT tarafından Türkiye'ye getirildiği, bunların çoğunun İstanbul, Ankara, Adana, Antep, İzmir gibi önemli şehirlere yerleştirildiği artık sır değil.

Bunlara ilaveten Libya'dan, Yemen'den, Mısır'dan sayısı bilinmeyen miktarda dinci faşist Türkiye'ye getirilmiş bulunuyor. Öyle ki, Müslüman Kardeşler denen çeteler İstanbul'da televizyon merkezi dahi kurmuş bulunuyorlar.

Üçüncüsü ve belki de en önemlisi, özellikle de esnaftan karşı devrimci vurucu bir milis güç oluşturmak. RTE, faşist devletin tepesindeki kişi olarak "Esnaf sadece satıcı değil, gerektiğinde sokakların askeri, muhafızı ve askeridir" sözleriyle devletin planını aslında ifşa etmişti.

"Stratejik Sığılık" uzmanı Davutoğlu Ahmet bey, "O zaman molotofkokteyli kullanarlara buna karşı olan halk da kendini savunur" sözleriyle dinci faşist iktidarın iç savaş planlarına dair önemli ipucu vermiş oldu.

Dinci faşist iktidarın, hükümetin politika ve planlarına ilişkin bu işaretleri, 1) Haziran Halk Ayaklanması ve sonrasında ortaya çıkan eli palalı, döner bıçaklı, sopalı gruplar, 2) Ali İsmail Korkmaz'ın katledilmesinde firincı esnafın oynadığı rol, 3) Son olarak gazeteci Nuh Köklü'nün yine bir esnaf tarafından katledilmesiyle birlikte değerlendirdiğimizde tablo net biçimde açığa çıkar.

Dinci faşist iktidar, esnafı, karşı devrimin milis gücü haline getirmeye çalışıyor. Devrimde proletaryanın müttefiki olarak görülen esnaf karşı devrimin vurucu gücü olabilir mi? Zor ama dinci faşist iktidar "göle maya çalıyor" da diyemeyiz.

Büyük sermaye ve tekeller tarafından sürekli iflasa doğru sürüklenen kentin küçük esnafı, küçük mülk sahibi, köyün küçük tarla sahibi halk devriminde proletaryanın potansiyel müttefikleridir. Bu potansiyel müttefikler devrimin safına kendiliğinden değil ama örgütlü devrimci güçlerin sabırlı, uzun erimli, ısrarlı çabalarıyla katılacaklar. Bu nedenle, dinci faşist iktidarın planlarını boşa çıkarmanın ilk koşulu, esnafı, küçük mülk sahibini, küçük köylüyü "kalbiyle" kazanacak çalışmayı yapmaktır.

Bununla birlikte, esnafın hiç bir zaman bir "bütün" halinde olamayacağı, içlerinden karşı devrim safına katılacak çok sayıda unsurun da çıkacağını unutmamız. Devrimci güçler, seçici ve dikkatli olmak koşuluyla, işte bu unsurlara karşı caydırıcı, yıldırıcı zor kullanmaktan geri duramazlar. Çünkü karşı devrimin unsuru haline gelmiş küçük burjuva bireylerin anlayacağı tek dil budur.

Nuh Köklü'nün faşist bir esnaf tarafından katledilmesi bu konuda geç kalınmakta olduğuna işaret ediyor.

17 Şubat akşam saatleri... İstanbul'un her yerini kar bürümüş, yollar tıkanmış durumda... Sokaklarda evlerinin önüne çıkan insanlar kartopu oynuyor ve pek çok yerde kardan adamlar-kardan kadınlar ortaya çıkıyor. Bu saatlerde Kadıköy'de bir esnaf, camına kartopu geldi diye dışarıya çıkıyor ve sokakta pür neşe kartopu oynayanlara saldırıyor, bir kişiyi öldürüyor...

Biz ne zaman bu kadar nefret dolu olduk, ne zaman kendimizden başkasına tahammül edemez hale geldik...Neredeyse tamamıyla cinnet geçiren bir topluma dönüştük ve saldırıyoruz, öldürüyoruz, parçalıyoruz..

Toplum artık dinamit kuyusu. Hüsn sabah akşam, her saat, her dakika kin ve nefret kusan birileri var iktidar piramidinin tepesinde. Sürekli böğürüyor. Tepeden tırnağa sevgisizlik

Bir Kartopu Bir Hayat

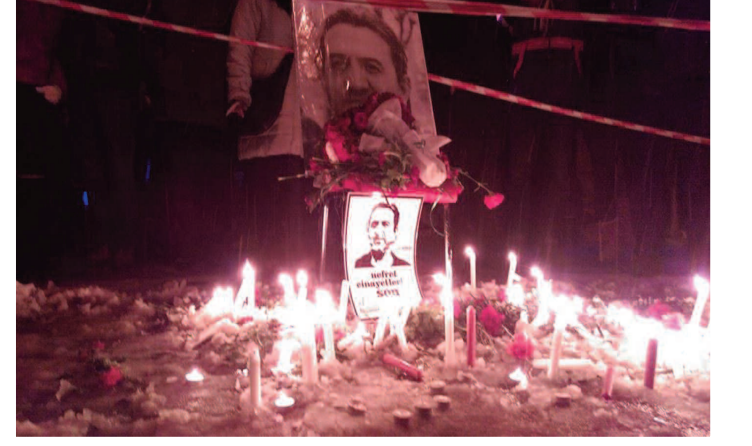
ve nefret yüklü. Zaten çelişkiler-çatışmalar içinde bulunan toplumu en uç noktaya kadar geriyor, geriyor. Toplum tepeden tırnağa cinnete kesiyor.

Sokaklar, gencecik bir kızın hunharca öldürülmesine öfkelerini haykırarak insanlarla dolu iken henüz, sudan-kardan bahanelerle bir cana daha nasıl kıyıldı?

Nuh Köklü... Biz onu ATV-Sabah grevinde tanıdık. TGS'ye üye olduktan sonra greve çıkan, greve çıktıktan sonra işten atılan bir spor habercisi idi... "Beyaz yakalı olsak da işçiyiz" diyordu Nuh Köklü ve grevde de, Taksim'de de yapılan yürüyüşlerde en önde idi.

Ve o akşam da işgal evi olan Yeldeğirmeni Dayanışma Evi'nden arkadaşları ile sokakta kartopu oynayarak eğlenirken, attıkları bir kartopu esnafın camına geldiğinde, esnaf önce elinde sopa, sonra bıçakla kartopu oynayan insanlara saldırıyor. Ve 46 yaşındaki gazeteci Nuh Köklü kalbinden bıçaklanarak öldürülüyor. Haa kartopu atılan dükkanın camı mı? O da Nuh'un öfkeli arkadaşları tarafından kırılıp yere indiriliyor... Ve duyuyoruz ki Nuh daha o sabah sokak kedilerini beslemek için o esnaftan kedi maması almış...

"Bir ülkenin nasıl oldu-

ğunu öğrenmek istiyorsanız insanların nasıl öldüğüne bakın" deniyor ya...Ekmek almaya giderken, dolmuşla evine dönerken ya da kartopu oynarken öldürülebiliyor bu ülkede insanlar!

Nuh'un resimleri ve kırımı karanfellerle donatılan Karakolhane Caddesi, sabahın erken saatlerinden itibaren insanlarla doldu, karın altında saatlerce nöbet tutuldu. Yeldeğirmeni Dayanışması'nın düzenlediği anmada, Cumartesi Anneleri, demokratik kitle örgütleri, siyasi partiler hazır bulundu.

Saat 18.30'da sıralarında Nuh Köklü yaralandıktan sonra sarf ettiği, "Ne olur bu bir rüya olsun..." sözlerini ithafen "Bu Bir Rüya Değil, Kabus. Katilini Tanıyoruz" pankartının taşındığı

anmada, cenaze aracını karşılayan ve vurulduğu noktaya kadar eşlik eden binler, "Kadıköy Faşizme Mezar Olacak", "Faşizme Karşı Omuz Omuza", "Nuh Köklü'nün Hesabı Sorulacak", "Kadıköy Uyuma, Evladına Sahip Çık", "Hırsız Katil Erdoğan" sloganları attı. Çeşitli konuşmalar yapıldı.

Konuşmaların ardından Nuh Köklü hep bir ağızdan söylenen Memik Oğlan türküsü, sloganlar ve alkışlarla Ankara'ya yolcu edildi. Nuh Köklü Ankara'da çocukluğunu geçirdiği Yukarıyurtçu Köyü'ne defnedilmek üzere götürüldü. Arkadaşlarının ve demokratik kitle örgütlerinin de katıldığı cenaze törenine, Ankara'dan araçlar kaldırıldı. Nuh, kar yağışı altında kartopları ile son yolculuğuna uğurlandı.

Hayallerimizi Satmayacağız

"Daha hayallerimizi satmadık" diyordu Ahmet Atakan. ODTÜ'ye destek eylemleri sırasında Antakya Armutlu'da devlet tarafından katledilmesinin üzerinden 16 ay geçen Ahmet Atakan'ın katilleri henüz bulunamadı.

17 Şubat'ta doğum gününde Antakya halkı yine onun için ve canice katledilen Özgecan için sokaklardaydı. Ailenin yaptığı çağrıyla Ahmet Atakan ve Özgecan Aslan için saat 17.00 Eğitim-Sen önünde bir araya gelen kitle, sık sık sloganlar attı. Eylem çağrısına kışladan yaptıkları flamalı yürüyüşle Devrimci Öğrenci Birliği de dahil oldu.

Ailelerinde eylem alanına gelmesiyle birlikte yürüyüş, basın açıklamasının olacağı Uğur Dershanesi önüne doğru başladı. Yürüyüş boyunca "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam", "Ali, Ahmet, Abdullah Ölümsüzdür", "Ahmet Atakan Ölümsüzdür", "Onlara Sözümüz Devrim Olacak", "Özgecan Aslan Ölümsüzdür", "Özgecan'ın Katili Devletin Kendisi" sloganlarını yükselttiler.

Alana gelindiğinde öncelikle bütün devrim savaşçıları için saygı duruşu yapıldı. Saygı duruşundan sonra Ali İsmail Korkmaz'ın annesi, Abdullah Cömert'in anne ve babası kısa birer konuşmayla gelen herkese teşekkür edip çocuklarının hesabını soracaklarını, Aileler, Ahmetler, Abdocanlar, Özgecanlar ölmesin diye mücadele edeceklerini dile getirdiler. Daha sonra aile adına basın açıklamasını Süleyman Atakan okudu.

Basın açıklamasında Ahmet'in katillerinin aramızda olduğu, Ahmet'in bütün haksızlıklara karşı sokağa çıkıp korkusuzca savaştığı, Ahmet'in aslında biz olduğu dile getirilerek, "işte bunun için katillerden hesap sorana kadar mücadele edeceğiz" denildi.

Basın açıklaması, katılan herkese teşekkür edilerek sonlandırıldı ve kitle sloganlarla dağıldı.

Hukukçular Faşizm Paketine Karşı Ayakta

Çağdaş Hukukçular Derneği ve Ankara Barosu öncülüğünde örgütlenen avukatlar, 'İç Güvenlik Paketi'ne karşı 17 Şubat günü cübbelerıyla meclise yürüdü.

Paketin geri çekilmesi talebiyle Ankara Adliyesi önünde bir araya gelen yüzlerce avukat önce Mersin'in Tarsus ilçesinde öldürülen Özgecan Aslan için saygı duruşunda bulundu.

Avukatlar daha sonra TBMM'nin Çankaya Kapısı'na doğru yürürken, "Avukatlar Olduğu Bu Yasa Geçmez", "Cop Değil Daha

Fazla Özgürlük", "Bu Yasa Geçmeyecek", "Polis Devleti İstemiyoruz", "Faşizme Karşı Omuz Omuza", "Bu Daha Başlangıç, Mücadeleye Devam" sloganları attı.

Eyleme Türkiye Barolar Birliği, İstanbul, İzmir ve Diyarbakır baroları başta olmak üzere çok sayıda baro destek verdi.

Yürüyüş, TBMM'nin Çankaya Kapısı yanındaki Milli Egemenlik Parkı önünde sona erdi.

Ankara, İstanbul, İzmir, Diyarbakır baro başkanları ile Barolar Birliği Başkanı Metin Feyzioğlu burada yaptıkları açıklamada, paketi eleştirerek hükümetten geri çekmesini talep ettiler.

Yasalarınızla

Yıkılıp Gideceksiniz!

AKP'nin çıkarmaya çalıştığı "İç güvenlik yasası" adı altındaki sıkıyönetim yasası her yerde protesto ediliyor.

Antakya'da iç güvenlik yasa tasarısının yanı sıra terörle mücadele şubesi tarafından Ayışığı Sanat Merkezine giden gençlerin aileleri aranarak taciz ediliyor korkutulmaya çalışılıyor.

Antakya'da bu yaşananlar üzerine KESK, DÖB, Halk Cephesi ve Ayışığı Sanat Merkezi'nin imzası olduğu bir basın açıklaması düzenlendi. Basın açıklaması 10 Şubat'ta saat 17.00'de Uğur Dershanesi önünde gerçekleşti.

Burada bir araya gelen kitle sık sık "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam", "Umutumuz Kavga Kavgamız Sanatımızla", "Halkız Haklıyız Kazanacağız", "İç Güvenlik Yasası Halka Karşı Savaştır" sloganları attı. Daha sonra katılımcı kurumlar adına EĞİTİM-SEN TİS ve Hukuk sekreteri Zeki AYDOĞAN okuduğu basın açıklamasında "AKP hükümeti kendi otoriter ve faşizan rejimini kurumsallaştırmak için sistematik bir çaba içerisinde. TBMM Genel Kurul gündemine alınan ve kamuoyunda 'İç Güvenlik Yasa Tasarısı' olarak bilinen tasarı süreklileşen bir sıkıyönetim ortamı yaratmaya yönelik olup hak ve özgürlükler bakımından mevcut 12 Eylül Anayasasına bile aykırılıklar içermektedir. Çıkarılacak olan bu yasayla sıkıyönetim hali süreklileştirilmeye çalışılmaktadır.

AKP hangi faşist ve terör yasasını çıkartırsa karşın bizler faşizme karşı mücadelenin içinde olacağız. Son sözü katliamcılar değil direnenler söyler. Yasa tasarısının yanı sıra Hatay Emniyet Müdürlüğü bizlere savaş açmış durumdadır. Sanat merkezine giden gitar, bağlama dersi alan gençlerin aileleri aranarak lise öğrencilerinin gittikleri derneklerin 'yasadışı' olduğu söylenerek ailelerimiz korkutulmaya çalışılmaktadır. Yasalarınızla yasalarınızla yıkılıp gideceksiniz. Baskılarınız, soruşturmalardan kaçırılmalarınızı bizleri yıldırılmaz" diyerek basın açıklamasını sonlandırdı. Kitle sloganlarla dağıldı.

Özgecan için Taksim'de

Dolmuş binip evine gitmek isteyen genç bir kadın saldırıya uğradı, öldürüldü, yakıldı ve cesedi bir nehir kıyısında bulundu...

Bu vahşet, kadınlara yönelik saldırıları ve katliamların ilki değil elbet...

14 Şubat günü gencecik bir kadın öğrenci toprağa verildi. 20 yaşındaki Özgecan Aslan'ın tabutu kadınların ellerinde yükseldi ve toprağa verildi.

Bu vahşi saldırı sonucu pek çok yerde kadınlar sokağa çıktı. Mersin'de binlerce kadın katıldığı cenaze töreni düzenlenirken, Ankara'da da Gezi'den buyana ilk defa kadınlar zapdetti Kızılay Meydanı'nı ve öfkelerini haykırdı. İstanbul'da İstiklal Caddesi gün boyu yürüyüşlere sahne oldu. Akşam saatlerinde kadınlar Kadıköy'de Altıyol'da buluştular Özgecan için...

Emekçi Kadınlar (EKA) da, Özgecan için, sistemin katlettiği ka-

dnılar için Taksim'de idi. "Kadın Cinayetleri Politikadır" ve "Harekete Geç İsyan Et" diyen EKA'lılar, pankartları, dövizleri, bayrak ve erbaneleri ile Rumeli Han önünden Galatasaray Lisesi önüne sloganlarla yürüdüler.

Karalara bürünen tiyatro oyuncusu bir genç kadın haykırıyordu en önde, "Ben Özgecan, bana tecavüz ettiler, bedenimi bıcakladılar, yaktılar"!...

"Edi Besel! Artık Yeter", "Özgecan'ın Çılgınlığı Duydunuz Mu?", "Bizleri Katleden Bu Sistemi Yıkacağız" dövizleri taşıyan EKA'lıların yürüyüşü boyunca kadınlar ve erkekler alkışlarla destek oldular".

"Vardık Varız Varolacağız", "Harekete Geç İsyan Et Sokağa Çık İsyan Et", "Emekçi Kadınlar Devrimle Özgürleşecek" sloganları ile ulaştılar Galatasaray Lisesi önünde kısaca neden orada bulunduğu dair bir konuşma yapıldıktan sonra basın

açıklamasının okunmasına geçildi.

Emekçi Kadınlar yaptıkları açıklamada sadece 2014'te 281 kadının erkekler tarafından öldürüldüğünü, 109 kadın ve kız çocuğuna tecavüz edildiğini, 140 kadının tacize uğradığını söylerken, bunların her birinin birer rakam değil, "hayat" olduğunu vurguladılar.

"11 Şubat 2015... Emekçi bir kadın, eve dönmeyen ve haber almadığı kızı için kayıp ilanı veriyor: Anne, 20 yaşındaki üniversite öğrencisi kızından bir haber almak için çırpınıyor. Ve iki gün sonra, çalınarak titizlikle büyüüttüğü, özenle yetiştirip artık yetişkin olduğu için gurur duyduğu kızının yakılmış bedenini buluyor... (...)

Ve 14 Şubat... Sabah saatlerinde Özgecan'ın cenazesi için toplanıyor kadınlar... Anne ömrünü verdiği kızı için yasta, tüm kadınlar isyanda... İmam canaze namazı için kadınları uzaklaştırmaya çalışıyor; isyan ediyor kadınlar, 'Hayır' diyor. Öldürülen pek çok kadın gibi, Özgecan'ın cenazesini de kadınlar elleriyle defnetmek istiyor..." diyen Emekçi Kadınlar, devletin kadın te-

cavüz ve cinayetlerine karşın devletin kadınları suçlu çıkardığını, "hafifletici sebepler" göstererek katil ve tecavüzcülere ceza indirimleri yapıldığına, "ödül gibi ceza"lar verildiğini belirttiler.

Bunlara karşı hep birlikte mücadele etmek gerektiğini söyleyerek basın açıklamasını sona erdiren EKA'lılar, son olarak geçen yıl olduğu gibi bu yıl da 8 Mart'ta Taksim'de olacaklarını duyurarak herkesi oraya davet ettiler.

Kadınlardan Yaşam Zinciri

Ankaralı kadınlar Özgecan için sokaktaydı, Kızılay'ı zapdetti. Kadın örgütlerinin çağrısıyla 16 Şubat günü Güvenpark'ta toplanan kadınlar, yaşam zinciri oluşturdu.

Kadınların öfkesi dindirilecek gibi değildi. Önünde hiç bir set duramazdı. Bir kadın yazıyordu, "Özgecan bizim korkularımızı açığa çıkardı" diye. Öyle ya okuyan, çalışan, ekonomik bağımsızlığını eline alan kadın, artık pek bir şeyden korkmuyordu. Geç saatte sokağa çıkmak, erkeklerin arasında tek kadın olsa da çalışmak-yürümek-yemek yemek-yaşamakta beis görmüyordu. Evet, Özgecan saldırısı çoğu kadının unuttuğu korkuları gün yüzüne çıkardı. Karanlık sokakta giderken arkana bakmak, toplu taşımada az sayıda kadından biri olduğunu farkedince tedirgin olmak, tek başına taksiye binmemek, ayak sesleri duyunca tedirgin olmak, bir eli telefonun acil arama tuşunda dolaşmak, evinin kapısını sıkı sıkıya kilitlemek... Daha onlarcasını sayabiliriz...

Evet kadınlar öfkeliydi. Gencecik bir cana kıyılması ve herkes kendini bu tehditle yüz yüze hissetmesi... Kadınların öfkelerini Güvenpark alamadı. Sağanak yağmur altında kurulan zincir, her dakika genişledi ve önce GMK Bulvarı, ardından Atatürk Bulvarına taşı ve Kızılay Meydanı'na indi... Hani şu Gezi'den bu yana adım bile atılmaması yasaklı meydana... Kızılay sokakları kadınların öfkeli sloganlarıyla yankılandı.

Binlerce kadının zapdettiği alanda sloganlar yankılanırken, polis ve çevik kuvvet de Meclise giden yolu kapatmaya çalışıyordu. Öyle ya, kadınlardan oluşan devrim ordusunu kim durdurabilir ki? Polislin barikatlarına dayanan kadınlar, bir süre sonra yapılan anlaşmalarla geri çekildiler.

Ziya Gökalp Caddesi'ne çekilen kadınların artık yeni bir hedefi vardı. Önce caddeyi boydan boya kapattılar, sonra Mithatpaşa Caddesi'ne doldular. Coşku ile haykıran kadınların sayısı sürekli artıyor ve Meşrutiyet Caddesi'ne, oradan da AKP İl Binasının olduğu Kocatepe'ye yürüyorlardı.

Hazırlıksız yakalanan polis, tek toma ve çevik kuvvet ekipleriyle AKP önünü ablukaya almaya çalıştı. Erdoğan'ın başbakanken "Kadın mıdır kız mıdır bilemem" dediği, polislin panzerden kalçasını kırarak indirdiği kadın Dilşat Aktaş da yine bir aracı üzerinde ajitasyon konuşmaları yapıyordu.

Hiçbir gücün kendilerini susturamayacağını, korkutamayacağını bir kez daha gösteren kadınlar, yeniden caddeleri kapatarak Yüksel Caddesi'ne döndü ve burada alkış ve sloganlarla İnsan Hakları Anıtı'nda serbest kürsü kurdular.

"Kadın Devrim Özgürlük"

Dolmuş binip evine gitmek isteyen genç bir kadın Özgecan Aslan, saldırıya uğradı, öldürüldü, yakıldı ve cesedi bir nehir kıyısında bulundu... Bu vahşet, kadınlara yönelik saldırıların ve katliamların ilki değil elbet, dileriz ki son olur...

Bu vahşi saldırı sonucu pek çok yerde kadınlar sokaklara çıktı. Antakya'da da kadınlar, lise ve üniversite öğrencileri, bütün halk Özgecan için sokaklara çıktı. Antakya Doğuş okulları önünde toplanıp Armutlu'da Ahmet Atakan sokağına gelen kitle, burada serbest kürsü kurdu. Burada Antakya Emekçi Kadınlar adına da bir konuşma yapıldı.

Emekçi Kadınlar, "Ülkede bir kadının kaybolduğunu duyduğunuz zaman ne düşünürsünüz? Cinayet? Tecavüz? Kan davası? Bunların aklınıza gelmesinin nedeni erkek şiddeti mi, yoksa yaşadığımız sistemin sonucu mu? Genelde ilk iş erkek şiddeti olarak damgalamak olsa da asıl nedenin, yaşadığımız bu sömürü düzeni olduğunu farketmemiz gerekiyor. Kadına yönelik şiddetin yegane faili, cinsiyetten ya da etnik kökenden bağımsız olarak, faşist zihniyetin bizzat kendisidir. Kadın olmadan devrim olmaz devrim olmadan kadın kurtulmaz" dedi.

Kitle daha sonra Mehmet Yeloğlu Köprüsünden Saray Caddesine kadar yürüdü. Yürüyüş esnasında sık sık polislerin kitlenin önünü kesmeye kalksa da halk durmayıp yürüyüşünü sürdürdü.

Yürüyüş boyunca "Özgecan Aslan Ölümsüzdür", "Kadın Devrim Özgürlük", "Jin Jıyan Azadi", "Katil Devlet Hesap Verecek" sloganlarıyla yürüdü. Yürüyüş Saray Caddesi'nde son buldu.

Yasta Değil İsyandayız

Adana'da 16 Şubat saat 17.00'ye yapılan sürekli çağrılar sonucunda yüzlerce kişi Atatürk Parkı'nda toplandı. Herkes döviz, pankart hazırlayarak eyleme hazır halde gelmişti. Hatta eyleme gelen kadınlardan biri siyah bir bayrak ile gele-

rek "yastayız" dedi ancak halkın cevabı "yasta değil İsyandayız" oldu.

Saat henüz 17.00 olmadan parkta inanılmaz bir kalabalık oluştu. Ardından halk polis ile yapılan ufak tartışmalar sonucunda yürüyüşe başladı. İstasyon Meydanına doğru yürüyüşe geçildi. Sürekli olarak "Yasta Değil İsyandayız", "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam", "Özgecan Aslan Ölümsüzdür" sloganları atıldı.

İstasyon Meydanına varıldığında önce kadınlar ufak bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Bini aşkın kitle dağılmak istemedi. Ama kitle içinde ajan provokatör bir genç-daha sonra kendisinin İçişleri Partisi mensubu olduğu anlaşıldı- halkı bölmeye çalıştı. Ancak Mücadele Birliği okulları, TÖP-G ve Halkevleri'den devrimciler birkaç defa bu kişiyi uzaklaştırdı.

Öfkesini alamayan Adana halkı ardında AKP il binasına yürüyüşe geçti. Ancak Atatürk Caddesi'nin başında polisler barikat kurup TOMA'larını dikti. Bir süre halk ve polis arasında tartışmalar büyüdü ve sonra halk Atatürk Parkı'na geri döndü. Burada sloganlarla eylemine devam eden kitle ardından dağıldı.

Adana Mücadele Birliği

Kadıköy'de Özgecan için Yürüyüş

Özgecan Aslan'ın vahşice öldürülmesi, Kadıköy'de de binlerce kadının yaptığı eylemle protesto edildi.

EKA olarak katıldığımız bu

kitlesel yürüyüşte, bir çok çağrıcı kadın örgütü olmasına karşın, feministler tek çağrıcının kendileri oldukları kanısındaydı görünüşe göre. Burada EKA bayrağımızı açtığımızda, bayraksız yürüyüş olduğunu söylediler ve biz de bayrağımızı indirerek yürüyüşe devam ettik. Fakat hala bazı mor bayraklar açık olarak yürüyüş devam ediyordu.

Tecavüze tepki gösterenler bir tek kadınlar değildi. Erkekler de

sokaktaki yerini almıştı. Kitlenin bir kısmı "erkekler dışarı" diye bağırma başladı. Buna tepki gösteren, "düşmanımız biz değil sistemin kendisidir" diyen erkekler, çevredekilerin de olumlu tepkilerini aldı. Bunun üzerine bizler "Kadın Erkek El Ele Yürüyoruz Devrim" sloganı attık. Birkaç feminist kadın dönüp bize, "siz yürüyün devriminize", "feminist değilseniz burada işiniz ne" diyerek sözlü saldırıda bulundu. Bizler ise bu yürüyüşe feminist olarak katılmadığımızı, devrimci ve emekçi kadın kimliğimizle burada bulunduğumuzu söyledik.

Çevreden çokça kadın yanıma gelerek, bu çağrının sadece feministler tarafından yapılabildiğini sorup, onların çağrısıyla değil bir çok kesimin çağrısına kulak vererek katıldıklarını söylediler. Bu tartışmaların üzerine erkekler tepki göstererek yürüyüşü terk ettiler. Bir çok kadın buraya feminist olarak değil insan olduğu için geldiğini söyleyip feministleri eleştirdi.

Kitlenin "Yaşasın Kadınların Dayanışması" sloganı atması ile yürüyüş büyük bir coşku ve öfke ile devam etti.

Emekçi Kadınlar (EKA)

Öncülük İçin Kırmızı Alarm

Umut Çakır

Ne günlere kaldık! Burjuvazinin iktidardan uzaklaştırılmış bir kesimi açtık bir silahlı devrimden söz ediyor; kendilerine ne kadar komünist lafını tekrar ederlerse, cümle içinde sınıfı ve devrim laflarını ne kadar sık kullanırlarsa o kadar sınıf devrimcisi olduğunu sananlar, mecliste 10-15 vekil daha kazanmanın mevcut iktidarı ne denli perişan edeceğine halkları inandırılmaya çalışıyorlar. Kıyamet alametleri bunlar, demedi demeyin.

AKP hükümetini seçimler yoluyla alt edemeyeceğini belleyen ve kendilerine "ulusalçı" diyen kesimler, şimdilerde sık sık silahlı mücadeleden söz eder oldular. Ve bu tayfaya Ayşenur Aslan, Mehmet Altan gibi hiç akla gelmeyecek isimler ekleniyor. Liste her geçen gün uzayıp duruyor. Bunlar hep bir ağızdan radikal "değişim için bir iç savaş şart" diyorlar.

Onbinlerce emekçinin, Kürt halkının, devrimcilerin canına mal olan uzun burjuva iç savaşın ağzı köpüklü şaşkıncılarının, bir anda iç savaş yandaşı haline gelmeleri neye alamet? Kendilerine kalsa, değil bir iç savaş, bir mantar tıpası patlatmaya bile korkan, tutarsızlık, satıcılık, döneklilik konularında birbirleriyle yarışan bütün bu unsurları aynı iç savaş hevesinde buluşturan ne olabilir?

Kendi adlarına bir iç savaş girişmeye, bin yıl geçse bile yürekleri yetmeyecek olan bu "attan inip eşeğe binmiş" burjuva kesimlerinin amacı, halihazırda süren ve Gezi'de 6-8 Ekim'de sokaktaki gücünü yeterince kanıtlayan iç savaşın ve devrimin sözcüleri haline gelebilmektir. Çünkü büyük boşluğu gördüler. Devrimci etiketiyle ortalıkta dolaşanların ekseriyetinin, gerçekte ne denli kör, darkafalı ve çüretten yoksun olduklarını anladılar.

Onları şimdi bu kadar cesur görünen lafları etmeye, devrimin gerçek gücü zorluyor. Ama bunun kadar önemlisi, devrimin darbeleri karşısında can düşmanları AKP'nin çözülüp dağılıyır oluşudur. Eğer bu çözülüş bir olgu, çıplak gözle bile anlaşılır hale gelmemiş olsaydı, hiç birinin ağızdan silahlı savaşım, devrim sözlerini elbette duyamayacak-tık.

Tarihin bütün büyük devrimlerinde mevcut düzenle hiçbir derdi olmayan ama mevcut hükümetle çıkarları çatışanlar, hatta bunların en bozulmuş, en sinsi ve alçak olanların herkesin görebileceği bir kürsüden devrimden yana olduklarını haykırmaları, mutlaka yaşanan ve kayda geçmiştir. 1848 Şubat devriminden sadece bir kaç gün önce, halk arasında patlak verecek o fırtınanın varlığını sezen cüce Thiers, Fransız burjuvalarının bu en aşağılık temsilcisi nasıl ki, meclis kürsüsünden devrimin yandaşı olduğunu ilan etmişse; nasıl ki, 1905 devrim fırtınası ortasında burjuva liberal Struve "Devrimin başında" olduklarını iddia edebiliyorsa, dün sövüp saydıklarıyla bugün aynı kadraja girebilmek için her bulduğu deliğe kafasını sokan Periçekler, ömrünü "bırakınız yapsınlar, bırakınız sömürsünler" şiarına adanan Mehmet Altanlar, aynı şekilde cambazlığa girişeceklerdi elbet. Bunda şaşılacak hiçbir şey yok. Kaybettiklerini geri alabilmek için en karanlık pazarlıkları yalnızca fiilen biçimlendirmekte olan sınıf ilişkilerine dayandırabilirler. Ne ordu kaldı ellerinde ne de kamuoyu oluşturacak bir güç. Geniş yığınların bir körük gibi iç savaş harlarından öfke ve umutsuzluğuna sırtlarını dayamaktan başka şansları yok.

İç savaş lafını duyduğu yerde aklına yalnızca Alevi-Sunni, Kürt-Türk, dinci-laik çatışması gelen; sınıflar savaşının en yüksek biçimi olan iç savaşın duydukları korkuyu bu yalandan kalelerle örtmeye çalışan küçük burjuva uzlaşmacıları, elbette muhalif konuma düşmüş burjuvaların iç savaş çağrısından da ürkecek. "Bizi bu oyuna sürükleyemezsiniz" cinliğine başvuracaklardı. Öyle de oldu. Bir kez daha burjuva sınıfın ekmeğine yağ sürmekteki maharetlerini kanıtladılar. Ne de olsa muhalif burjuvalar iktidarı devirebilecek potansiyele sahip olduğunu kanıtlamış iç savaş kendi denetimlerine alıp iğrenç çıkarlarına ve karanlık pazarlıklarına alet edebilmek için, küçük burjuva sınıfın budalalığına fazlasıyla ihtiyaç duyuyordu.

Kopup gelmekte olan fırtınayı Bahçeli ve Kılıçdaroğlu bile fark etti; ama bu budalalar fark etmedi. Hükümetin meclise sunduğu "iç güvenlik" paketine karşı tarihi boyunca ilk kez MHP muhalefet ediyor. Gerekleşen açık: Halkı kıskırtırsınız. Kılıçdaroğlu daha da ileri gitti: Ulusal kurtuluş savaşını ilan etti, halkın direnme hakkını savundu ve "O gençlerin en önünde ben yürüyeceğim" dedi. Polislin kitle gösterilerine doğrudan ateş açmasını yasalaştıran bu pakete karşı şanlı "suç duyurusu" hamleleri başlatılan pek sayın uzlaşmacılar; gerici tekerci partilerin kürsülerinden yaptıkları bu çağrılara dair azıcık düşünün, belki zavallı haliniz, politikadaki perişanlığımızı için bir ölçüye kavuşursunuz.

Muhalik burjuva sözcülerinin, devrim ve iç savaş üzerine savurdıkları nutukların ikiyüzlülüğünü vurgulamak devrimci sınıflara hiçbir şey kazandırmaz. Çünkü onlar bunu bir gerçek devrimci görevlerimizin çok gerisinde olduğumuz için, giderek yaklaşan sonuç alıcı kavgada fiili öncülüğü başka bir sınıfa kaptırmayacak hazırlıklarımızı tamamlamaktan henüz çok uzak olduğumuz için, kısacası bu öncülüğü kapabileceklerini düşündükleri için yapıyorlar. Şimdi güçlü görünen, ama tüm ittifaklarını kaybetmiş, iç tartışmalarıyla yıpranıp parçalanmış hükümet cephesinin sonuç alıcı kavgayla tarihe karışacağını sezindikleri için bu denli cesur çıkışlarda bulunabiliyorlar.

Muhalik burjuvaların mevcut hükümete karşı iç savaş çağrılarını bizim için fiili öncülüğü ele geçirmede ne kadar eksik kaldığımızın alarm işareti sayılmalıdır.

Pakistan'da tecavüzlerin artması üzerine hükümet "acaba burkalar çok mu tahrik edici, nihayetinde içinde kadın olduğu anlaşılıyor, kadınlara kafes giymelerini öneriyoruz. Mümkünse tecavüzlerden korunmak için kadınlar evlerinden çıkmasınlar" dedi. Zaytung

İlkokullara okuma yazma fişlerinin değiştirilmesi öneriliyor. "Ali Ekmek Alma", "Gülme Suna Gülme", "Veli Kartopu Atma", "Ayşe Dolmuşa Binme"

Felsefenin Yolları Taştan Sen Çıkardın Beni Beni Baştan

27) YADSIMANIN YADSIMASI VEYA OLUMSUZLAMANIN OLUMSUZLAMASI AÇIKLAYIN? ÖRNEKLEYİN

A) Bu yasa da diğer yasaların varlığıyla bir simetriye iz düşüme sahip. Nitel değişimler, ancak eski niteliğin olumsuzlanması ile mümkündür. Ve zıtların birbiri ile mücadelesinin bir sonucu olarak ortaya çıkarlar.

Olumsuzlama(veya yadsıma) gelişmenin temelindeki ögedir. Marks şöyle demiş << Hiçbir alanda, daha önceki varoluş biçimi yadsınmadan bir gelişme oluşmaz>>

Diyalektik olumsuzlamanın iki temel özelliği vardır.

- 1) Gelişmenin koşulu ve etkenidir
- 2) Eski ile yeni arasında kurulan bağıntının bir etkenidir.

Yalın olumsuzlamanın özelliği:

Eskinin –yeni tarafından, yeninin eski tarafından bitmek bilmez basit yer değişimi değildir. Tekrar değildir. Her yeni yadsıma bir önceki aşamanın ilerisi- gelişmesidir. Yadsıma zaman ve olgu aynı kalmaz, geriyeye doğru akamaz, hep ileriye doğrudur. Yeninin varoluşu eskinin aşılması ile mümkündür.

Ve daha önceki birikim ve gelişmelerin nitelik sıçramasının doğrudan sonucudur. Bağ kopmaz, devamdır.

Tez- anti tez-sentez den bahsedildiği yerde diyalektik yadsımanın yadsınma yasadından bahsedildiğini anlarız.

Tez: Gelişmenin başlangıç noktası

Anti-tez: Birinci yadsıma- olumsuzlamadır

Sentez : Yadsımanın yadsıması ve başka bir aşamaya geçişidir.

Marksçı-Leninici Felsefenin Temelleri kitabının dediğine göre Hegel'de bunu bilgi edinme tarzının yüzeysel şekli diye reddetmiştir. Bugün de Marksizmi reddeden hareketler de esasında bu ilkeyi ret ediyorlar. Bunu yeni bir felsefi görüş olarak sunanlar olsa da aslında yeni değildir. Mao da bu ilkeyi, yasayı öngörmezden gelerek reddetmiştir ve diyalektik sadece zıtların birliği ve mücadelesine indirgenmiştir. "Olumsuzlamanın olumsuzlaması yoktur olduğunu inanıyoruz" demiştir.

Lenin ise bu yasaya ilişkin şunu söylüyor << Mevcut olgudan olumsuzlamaya-olumsuzlamadan mevcut olguya bütünlük oluşturmaya, bu olmaksızın diyalektik boş bir olumsuzlama, bir oyun ya da kuşkuculuk olur.>>

Bu hareket yasasını reddeden gelişmeyi reddeder. Devrimleri reddeder. Her şeyi basit bir tekrara yer değişimine indirger. Veya hareketin zorunlu gelişimini reddeder. Kafasında hareket donup kalır.

Bütün bu temel diyalektik yasalar birbiri üzere

rine basılır. Hani bilinir. Matbaada renkli baskı için 4 rengin üst üste basılması gerekir. Ancak o zaman gerçekçi fotoğraf çıkar ortaya... Bir rengi eksik bırakır, basmazlarsa kağıda doğal renkler ortaya çıkmaz. Bu yasalar da öyledir. Birini dışarıda bırakarak, reddeden artık olgunun, gerçekliğin görüntüsünü eksik görmeye başlar.

Birbirinden ayrılmayan, koparılmayan yasaların.

Diyalektik CANLI kavranışı tüm yasalarının birbiriyle bağıntısı kurulduğunda mümkün olur. O zaman doğru öngörü doğru teori, hayatın doğru izahı mümkündür.

28)KATEGORİ NEDİR?

B: Felsefede kategori denince, en genel en temel kavramlar anlaşılır. Felsefe kategorilerin yardımıyla doğada, toplumda ve insan düşüncesinde etkili olan gelişme yasalarını, nesnel arasındaki en genel özellikleri, bağıntıları ve ilişkileri araştırıp saptar. Bilimsel düşüncenin genel biçimi olan kategoriler, toplumsal pratiğin temelinden doğmuşlar, gelişmişler ve bugün de gelişmektedirler. Kategoriler, gerçeği, dışımızda var olan nesnel dünyanın özelliklerini ve ilişkilerini dile getirir.

Maddecı diyalektikte ise kategoriler, edinilmiş bilginin ya da bilgilerin bir özeti, insanın bundan önceki tarihinin bütününe bilgi edinme alanındaki ve pratik alanındaki deneyimlerine ilişkin bir genellemedir. Kategoriler, bilgi edinme sürecinin düşüme noktalarıdır; düşüncenin, nesnelinin özünün kavranmasındaki aşamalarıdır.

Kategoriler birbiriyle ilişki halindedirler. Her kategori aynı zamanda kendi içinde karşıtı barındırır. Kategorilerin içeriği de çok hareketlidir. Örneğin; Atom'un ilk kavranışı ile şimdiki kavranışı karşılaştırdığımızda bunu görebiliriz. İnsan teorik düşünme yeteneğine sahip olabilmek için, gelişim sürecince bu kategorileri iyice öğrenmek zorundadır. Belli başlı kategoriler şunlardır: Madde, hareket, zaman, sonlu olan, sonsuz olan, bilim, nicelik, nitelik, niteliğin dayanıklılığı, çelişki, tek, özel, genel, neden, sonuç, zorunluluk, rastlantısallık, olanak, gerçek, içerik, biçim, öz, dış görüntü vs'dir.

A: Sorunun cevabını ben tekrar edeyim

• Tarihin, toplumun pratiğinden doğan, bilimsel düşünce birikimlerinin GENEL BİÇİMLEDİR.

• Edinilmiş bilgilerin genel ÖZETLERİDİR.

• Düşüncenin DÜZENLEYİCİLERİDİR. Diyalektik düşünmenin araçlarıdır.

• Gerçekliğe yaklaşmanın HAREKET NOKTALARIDIR.

• Analiz yöntemidir. Bir laboratuvar için

deney- inceleme araçları neyse düşünce alanında da kategorik bilgi birikimleri odur.

• Lenin'in sözüyle <<debi hareket ve gelişme halindeki doğanın genel ve geçerliği, yasal düzenliliklere tabi karakterini koşullu bir şekilde yaklaşık olarak kapsar.>>

29)TEK, ÖZEL, GENELİ AÇIKLAYIN?

B: Zaman ve mekan içinde birbirinden ayrılmış, nitelikçe ve nicelikçe teklığın sınırları çizilmiş olan ayrı ayrı nesnelere ve olayların varoluşu tek kategorisinde karakterize edilir.

Nesnelere ortak özellikleri ve ilişkileri genel kategorisinde ifade edilir.

Özel ise tek ile genel arasındaki bağlayıcı halkadır.

Tek, özel, genel birbirlerine sımsıkı şekilde bağlıdır. Biri olmadan diğeri bulmak çok zordur.

Tek, özel ve genel arasındaki diyalektik doğru kavranması bize toplumsal yaşamda olayların bilgisinin edinilmesini sağlar. Bu kategorinin diğer önemli yanı ise, bilimsel araştırmada yol göstericiliğidir. Bilimsel bir araştırmada iki yol izlenir, ya düşüncede hareket noktası olarak tek alınıp, buradan özele, özelden genele doğru gidilir, ya da tam tersi şekilde genelden özele, özelden teke gidilir.

A: İnsan-toplum, kadro-parti varlığı ve ilişkileri içinde sanırım daha net düşünebiliriz. Politikada da örnekleri var tabii. Bu kategoride önemli olan Tek Özel Genel iç bağlamıdır. Bu bağlam doğru anlaşılmasa, iki uçtan birinin özel yanları arttırılırsa bu iki taraftan da sapmaya-hataya götürür. Bözuma götürür.

30)NEDEN VE SONUCU AÇIKLAYIN?

B: Tek tek olayları kavrayabilmek için olayları genel nedenlerden koparmalı ve onları kendi özlerinde incelemeliyiz. Bu şekilde konuları değişen hareketlerden biri neden diğeri ise sonuç olarak karşımıza çıkar.

Neden ve sonuç kavramları diğer kategorilerde olduğu gibi birbiriyle karşılıklı ilişki halindedirler. Başka bir olayı doğuran bir olay, o olayın nedenidir, neden sonuca yol açar.

Neden zaman olarak sonuçtan önce gelir ve sonuca yol açar.

Neden ve sonuç kavramlarının önemi; toplumsal pratik ve dünya bilgisinin edinilmesi süreci içinde faaliyet için bilinmesi zorunlu olan nesnel dünyanın asli yasadır.

Örnek; Gezi Ayaklanması, tüm bilimüm oportünist, ortalamaya sol vb gruplar Gezi Ayaklanması öncesi bu ülkede yaprak kımlıdamıyor, ne devrimi, ne ayaklanması derken, Leninist Parti ayaklanmanın nedenlerini, nedenlerini diyalektik biçimde ortaya koyup sonucu vermişti. Ayaklanma nedenlerini or-

taya koyması, bunun oluşumundaki süreç gelişimi, burjuvazi ve işçi sınıfı arasındaki çelişkiler ve sonucu Gezi Ayaklanması 2013 1 Mayıs'ına hangi sloganla girmiştik "İsyan, Ayaklanma, Devrim" bir ay sonrada 31 Mayıs'ta tepitimiz can buldu. Neden gelişen süreç, kitlelerin hazır olması, genel bahane-nin oluşması Sonuç AYAKLANMA.

A: Bence kategorilerin annesi gibi değerli. Mantığın oluşumunda harita işlevi görüyor. Hakikati anlamının yolu her şeyden önce neden-sonuç ilişkisinin doğru kurulmasından geçer. Felsefenin ilk sorusundan itibaren aslında tartışılan neden-sonuç ilişkisinin doğru kurulmasıdır. "Madde mi önce gelir düşünce mi?" Hangisi neden, hangisi sonuçtur?

-İdealizm; neden-sonuç ilişkisinin yanlış kurulmasından ve karıştırılmasından türer.

-Materyalizmin gücü ise neden-sonuç ilişkisinin doğru kurulabilmesindedir.

Bu konuda verdiğimiz örnekte ifade hataları var. İdealist Anlama verebilecek kurgu hatası... << Leninist Parti'nin ayaklanma tepiti sonucu vermiştir>> <<Neden: Gelişen süreç, bizim diyalektik bakış açımız, ayaklanmanın koşullarının var olduğunu söylememiz. Sonuç: Ayaklanma >> Bu cümlelerde anlatılmak istediğini doğru anlatamadığını düşünüyorum. Anlamak kadar doğru ve estetik anlatabilmek, yanlış anlamlara kapı aralamamak da önemlidir. O nedenle düzgün cümle kurmalıyız.

İdealizm düşüncüye önceler. Hatta bilirsin bir işçi Tayyip'e "Kürt Sorunu" deyince "Düşünmezsen yoktur" demiştir. Bu cümlelerde de neden sonuç ilişkisinde neden olarak Leninist Parti'nin tepiti konuyor. Bu doğru bir neden- sonuç ilişkisi olmaz. Ayaklanmanın çıkış nedeni Leninist Partinin'nin tepitleri, öngörülleri değil. Biz öngöremesek de bu olgu gerçekleşecekti. Böyle bir anlam kayması oluyor.

Doğrusu: Neden; nesnel sınıf çelişkilerinin birikmesi ve taşma noktasına gelmesi; Sonuç ise: ayaklanma olmuştur. Leninist Parti'nin rolü, bu neden- sonuç ilişkisini doğru kavrayarak, doğru tepitler yoluyla, doğru öngörü yapmasıdır.

İşçi Eylemlerinin Hikayesi Ve Dersleri

Genç Emekçiler Birliği (GEB) 22 Şubat Pazar günü Divriği Derneği'nde Maltepe Hastanesi ve Dora Otel işçilerinin katılımıyla, eylemlerin hikayesi ve dersleri adlı etkinliği gerçekleştirdi. Ayrıca etkinlikte Avukat Sevinç Sarıkaya da yer aldı.

Etkinlik ilk olarak işçi sınıfının kuruluşu ve sınıfsız bir dünya için mücadelede ölümsüzleşen devrim savaşımlarına adına saygı duruşu ile başladı. Saygı duruşu sonrasında ilk sözü Maltepe Hastane işçisi aldı. "Direnişçi işçilerin sarayından geliyorum. Halk saraydır. Sizlere selam getirdim. Birlik ve beraberliğe ihtiyaç duyduğumuz bir dönemdayız" dedi. Sonrasında Maltepe hastane işçilerinin eyleme başlama süreçlerini anlattı. "İşten atılma sebebiniz tamamen sendikaya üye olmamız... Paspasçı olarak görüyorlardı bizi, oysa bu dünyayı var eden bizleriz... Fabrikada çalışan bizleriz, üretken bizleriz, bizler hiç bir işi küçümsememeliyiz. Onlar bizi paspasçı olarak küçümseydiler, bizler de haklarımızı almak için arkadaşlarımızla tartıştık ve sendikaya üye olduk. Toplamda 98 arkadaşımız işten atıldı ve bir süre sonrasında da çadırımızı kurduk. 77 gündür direniş çadırımız hastane bahçesinde bulunuyor. Daha önce çalışan arkadaşlarımız da müdürümüz Hüseyin Şimşek için 'Allah razı olsun, karnımızı doyuruyor' biçiminde düşünceler vardı. Şimdi bunlar yok. Şimdi emek-

lerinin önemini anladılar ve değerli görüyorlar. Mücadelemiz devam ediyor" diyerek konuşmasını bitirdi.

Ardından Dora Otel işçisi sözü aldı ve kendisinin de sendikaya üye olduğu için işten atıldığını dile getirdi. Turizm sektörünün Türkiye'deki çalışma hayatının bir aynası olduğunu ve pek çok uygulamanın ilk olarak turizm sektöründe uygulandığını dile getirdi. "Kualsız ve yoğun çalışma saatleri, günde 14-16 saat çalışma; güvencesiz çalışma işten atılmak şefin ya da müdürün iki dudağının arasındadır... Taşeron çalışmanın çok yoğun olduğu bir sektör, görebildiğiniz hemen her alanda taşeron var ve bu nedenle iş kazaları çok yaygın ama sorumluluğu üstlenen yok. Ayrıca mobing her an uygulanan bir saldırı... Bununla birlikte taciz ve tecavüz son derece yaygındır. Erkek ya da kadın farketmiyor, özellikle staj döneminde ve okulda son derece yaygın. 'Buna alışacaksınz deniyor' düşünebiliyor musunuz?.. Ücret adaletsizliği çok yaygın. Özellikle küçük işletmelerde ise mafyatik işler çok fazla, otel bir görüntüden ibaret." dedi ve Dora otel eylem sürecinden bahsetti. "Sorunlarımızı nasıl çözeriz diye düşünüp, tartışırken bir arkadaşımız aracılığı ile sendika ile tanıştık. Üye olduk. 24 Eylül'de 5 arkadaşımız işten atıldı ve biz iş yeri komitesi olarak toplandı, 25 Eylül sabahı iş durdurma kararı aldık. Bunları yaparken daha önce hiç deneyimimiz yoktu. Ama yaptık. Burada sınıf bilincini

kazandık. Sonrasında 'dinsiz imansız denilen kesimlerin' arkamızda bizimle olduğunu gördük, bu nedenle işçilerin başka kurumlarla da iletişime geçmeleri çok önemli... Bu süreç içerisinde İstanbul, Ankara ve Adana'da aynı anda eylemler düzenledik. Tüm bunlar Dora Otel İşçileriyle dayanışma platformu ile birlikte yapıldı. Bugüne kadar gelmemizde bu platformun etkisi büyük... Mahkeme süreci ile birlikte otel patronu ile konuştuk, bizlere 'haklarınızı vereyim ama defolup gidin' dedi. Biz de red ettik. Sınıf mücadelesinde süreklilik esastır, cebini doldurup gitmek değil. Ayrıca işçi sınıfı mücadelesinin sadece ekonomik değil, politik alana da yükseltmesi gerekir diye düşünüyorum" dedi.

İşçilerin konuşmasından sonra Avukat Sevinç Sarıkaya sözü aldı. Yasalarda geçen işçi haklarını ve iş sözleşmesine

dair önemli bilgiler verdi. İş sözleşmesi nasıl olmalı, sigortalı işte çalışmak ya da yazılı bir sözleşmenin yapılmasının önemine işaret etti. Kıdem tazminatının patronlar tarafından nasıl gasp edildiğini ve bunun taşeron sistemi ile birlikte nasıl yaygınlaştırıldığını, çalışma hayatının daha güvencesiz hale getirildiğini anlattı. Ücret alımlarında ve çalışma hayatına dair işçilerin dikkat etmesi gereken noktalara dikkat çekti. İşçi sınıfının sahip olduğu yasal hak ve güvencelerden bahsetti.

Son olarak GEB adına konuşan inşaat işçisi, işçi sınıfı üzerindeki baskılardan bahsetti. İnşaat sektöründe yaşananlardan örnekler verdi. "Burada asıl sorulması gereken soru bu baskıların nasıl aşılacağı ve ne yapacağımızdır? İşçi sınıfı bu mücadeleyi omuzlamalıdır. Sadece ekonomik haklar mücadelesi anlamında değil, politik bir mücadele yürütmelidir. İktidarı hedeflemelidir. Ö-

gütüllüğümüz ve mücadelemiz bunun için olmalıdır." dedi ve hayli uzun süren ilk bölümü sona erdirdi.

Verilen kısa aradan sonra soru cevap bölümüne geçildi. Dinleyiciler bu bölümde özellikle işçi sınıfının kazanılmasına ve işçi eylemlerinde genel politik gündemin işçiler arasında nasıl tartışıldığına dair sorular yöneltti, düşünceler belirttiler. DEK ve DÖB Genç Emekçiler Birliği'nin etkinliğini selamlayarak düşüncelerini dile getirdi. DÖB öğrenci gençlikle işçi sınıfının mücadelesinin birlikteliğine değindi ve PTT işçilerinin eyleminden örnekler verdi. DEK ise işçi sınıfının yalnızca kapitalizme karşı savaşarak insana yarışı bir sistem olan sosyalizme varabileceğini dile getirdi. Mücadele eden işçilerin her zaman yanındayız diyerek konuşmalarını bitirdiler. Bu bölümde Maltepe hastane işçisi ve Dora Otel işçisi yaşadıkları deneyimleri paylaştılar. Maltepe işçisi "Direniş çadırlarında özellikle işçiler son derece hareketli siyaseti ve gündemi tartışıyor" dedi. Ayrıca işçilere sosyalizmi, faşizmi anlaşılır bir dille anlatmak gerektiğini ve onları kazanmamız gerektiğini söyledi. Dora Otel işçisi ise eylem içerisinde bilinçlenmenin arttığını ve işçilerin ulaşılabilir kişiler, kurumlar aradığını dile getirdi. Bu bölüm canlı konuşmalar ve tartışmalarla geçti. Son sözü ise Tüm Emek Sen'den bir işçi, işçi sınıfının iktidar mücadelesi vermesi gerektiğini, örgütlenmesini bu düzeye taşımaya gerektiğini dile getirdi. Bu konuşmaların ardından etkinlik sona erdi.

Dışişleri Bakanlığı Süleyman Şah Türbesi'nin İŞİD'e Verileceği Haberini Yalanladı: 'Yok ya... AVM yapıcaz biz oraya... Süleymanium AVM' Zaytung

Liseliler Sokakta

Sargazi Ve Çekmeköy Liselerinde Polis Terörü

Eğitimde gerilemeyi protesto için boykota gidenlere saldırılar bir gün önceden başladı.

12 Şubat Perşembe günü saat 16.00 sıralarında 75.Yıl DMO Lisesinde "Eşit Parasız Bilimsel Anadilde Eğitim İstiyoruz" diyen öğrencilere polis idare işbirliği ile baskı ve operasyon düzenlendi. Bu sırada Boykota Çağrı pankartı asan iki DÖB'li öğrenci gözaltına alındı.

Pankartı asan öğrencilere sivil polisler gelerek "bu pankartı asamazsınız" dedi. DÖB'li öğrenciler buna karşı gelerek ısrarla pankartı asmaya devam ettiler. Bu sırada faşist polis öğrencileri duvara yaslayarak gözaltına almaya çalıştılar. Bunu başaramayan polisler, akrep aracını getirerek öğrencileri zorla darp ederek akreplere bindirdiler.

Aynı gün içerisinde saat 12.00'de TOKİ Lisesi'nde "Eşit Parasız Bilimsel Anadilde Eğitim İstiyoruz" diyen öğrencilere polis operasyon düzenlendi. Bir kişi gözaltına alındı.

Sargazi Ticaret Lisesinde polis öğrencilere ekip otoları ve akreplerle gözdağı vererek psikolojik baskı uyguladı.

13 Şubat günü de Sargazi'de liselerin etrafında polis araçları ve akrepler tur atılar. Buna rağmen 13 Şubat günü "Öğrenciler Boykotta, Öğretmenler Grevde" şiarıyla "Zorunlu Din Dersi Kaldırılsın", "Laik Bilimsel Anadilde Eğitim", "Gözetimler Tutuklamalar Baskılar Bizi Yıldıramaz" sloganları ve ajitasyonlarla Sancaktepe İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü önüne yüründü.

TOKİ Lisesi, DMO Lisesi, 60.Yıl İlköğretim Okulu önünde saat 09.00'da başlayan üç koldan yürüyüş yapıldı. TOKİ Lisesinde öğrenciler içeri girip boykot için ajitasyon konuşmaları yaptıktan sonra dışarı çıkacakları anda, bir servis aracı dolusu sivil polis karşılarına çıktı. Okuldan dışarı çıkacak öğrencilere baskı uygulanarak çıkarılmamaya çalışıldı, daha sonra Eğitim Sen'li öğretmenler tarafından öğrenciler çıkarıldı. Yürüyüşle İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü önüne gelindiğinde basın açıklaması okunmaya başlandı. Basın açıklaması okunmadan önce, gözaltına alınan Akın Odabaş, Eren Elmas, Salih Ulucan adlı öğrencilere özgürlük istendi.

Burada okunan basın açıklamasında, "*Dün Toki Lisesi başta olmak üzere birçok okul ve alanda demokratik hakları için mücadele eden gençliğe polis-idare işbirliği ile saldırmış ve keyfi bir tutumla gözaltılar yapmıştır. Akın Odabaş isimli arkadaşımız savcılığa gönderilmeyip keyfi bir şekilde gözaltında tutulmaktadır. DMO Lisesinde haklarını talep edecekleri boykot eylemine çağrı pankartı asmak isteyen Eren Elmas ve Salih Ulucan adlı arkadaşlarımız polis tarafından keyfi bir şekilde gözaltına alınmıştır.*

Bizler bir kez daha şunu haykırmak istiyoruz, Gençlik mücadelesini engellemek için başvurdukları yöntemlerle bizleri mücadelemizden geri düşürmek bir yana, her alanda mücadele azmimizi daha da bilemektedir. Eşit, Parasız, Bilimsel, Anadilde Eğitim için alanlarda var olduk haklarımız var olana kadar var olacağız!

Yaşasın Öğrenci-Öğretmen ve Veli Dayanışması! Akın Odabaş, Eren Elmas ve Salih Ulucan'a Özgürlük! Tutuklu Öğrencilere Özgürlük!"

Sosyalizm İçin Savaşma Vaktidir

bütün fakülteleri dolaşan öğrenciler, daha sonra Çarşı Komplekse geldiğinde burada önce bütün devrim savaşçıları ve Özgecan için saygı duruşu yapıldı.

Ardından yapılan basın açıklamasında

"Şimdi kadına erkeğe yani emeğimize 'işçiyi emekçiyeye' düşman olan bu sistem ve bu sistemin bekçilerine karşı sokaklara çıkma; sadece Özgecan'ın Nuh Köklü'nün katillerinden değil; o katilleri, o zihniyeti yani bu sistemi yaratanlardan ve bu sistem içindeki işbirlikçilerden hesap sorma vaktidir... Şimdi artık işçiler, emekçiler ve öğrenci gençlik olarak tek kurtuluşumuz olan sosyalizm için savaşma vaktidir" diyerek basın açıklaması sona erdi.

Basın açıklamasından sonra SES'in hastanede yakalanan el bombası için üzerine yapacakları basın açıklamasının duyurusu yapıldı. Öğrenciler bu kez hastane güzergahına doğru yürümeye başladı, yol boyunca marşlar söyledi ve sloganlar attı. Hastane önüne yaklaştığında orada bulunan sağlık emekçileri de gelen öğrencileri karşılamak isteyince, özel güvenlik öğrencilerle emekçiler arasında barikat kurdu. Barikat "Öğrenciler Değil Çetelere Barikat" sloganlarıyla aşıldı. Kitle "Yaşasın Devrimci Dayanışma" sloganlarıyla bir araya geldi.

Burada yapılan kısa bir konuşmanın ardından kitle sloganlar eşliğinde eylem sonlandırıldı.

Mustafa Kemal Üniversitesi Devrimci Öğrenci Birliği

Burada yapılan kısa bir konuşmanın ardından kitle sloganlar eşliğinde eylem sonlandırıldı.

Basın açıklaması okunduktan sonra veliler söz alarak "Çocuklarımızın eğitimlerinin ücretsiz olmasını, zorunlu din derslerinin kaldırılmasını istiyoruz, haklarımızı alacağız" dedi.

Sargazi Toki Öğrencileri Eylemde

16 Şubat günü saat 13.00'da Toki Lisesi öğrencileri, okul çıkışında Özgecan Aslan için yürüyüş yaptılar. 12.00'da okulun önüne siviller ve ekip arabaları geldi.

Ekip araçları okulun yan tarafındaki arada pusuya yatmıştı. Sivil polisler de okul önünde durup öğrencilere gözdağı vermeye çalıştılar. Toki Lisesi öğrencileri buna rağmen sloganlarla okuldan çıktılar. Yürüyüş başlayınca arkamızdan sivil polisler ilerlerken bir arkadaşımız "bizi izlemekten, arkamızdan dolaşmaktan, gözaltı yapmaya çalışmaktan vazgeçin. Bizler katil değiliz katil olanlar sizlersiniz" diyerek yürüyüşe devam etti.

Yürüyüşte sık sık "Faşizme Karşı Silah Başına", "Anaların Öfkesi Katilleri Boğacak", "Kadınlar Sokağa Eyleme Özgürleşmeye", "Halkımız Saf-lara Hesap Sormaya", "Özgecan'ın Katili Faşist TC Devleti" sloganları atıldı.

Yürüyüş ara sokaklardan devam ederek Demokrasi Caddesi'ne doğru çıktı. Kaymakamlık önüne gelince "Katil Polis Sargazi'den Defol" sloganları atıldı. Demokrasi Caddesinin başından giren zırlı araç kitleyi dağıtmaya çalıştı. Kitle katil polisin bu hareketine cevap olarak, yürüyüş yaptıkları yolu değiştirmeden devam ettiler.

Demokrasi Caddesi'nin başına gelip saygı duruşu yapan öğrenciler, ajitasyon konuşmaları yaparak eylemi sona erdirdi.

İzmir

Özgecan için yükseltelen eylemlerin büyük çoğunluğu öğrencilerden geliyor. Üniversiteli ve liseli öğrenciler, öldürülen kadın öğrenci için eylemde.

16 Şubat günü İzmir Bayraklı Lisesi'nde de Özgecan Aslan için oturma eylemi düzenlendi. Yapılan eylem öğrencilerin katılımı ve öğretmenlerin desteğiyle "Kadın Cinayetleri Politikadır", "Kadına Kalkan Eller Kırılınsın", "Yaşasın Kadın Dayanışmamız" sloganlarıyla son buldu.

Yapılan uyarılar üzerine öğrenciler dağıldı.

Yine aynı gün Nene Hatun Kız Teknik Meslek Lisesi ve Cumhuriyet Nevvar Salih İşgören Lisesi'nden kadın öğrenciler, Özgecan Aslan için eylem düzenledi.

Konak Meydanı'nda genç kadınlarla yaptığımız ufak sohbet, eyleme Alsancak'dan başlayıp sloganlarla Konak Meydanı'na geldiklerini öğrendik. Konak Meydanı'nın "yasaklı meydan" olduğundan haberleri olup olmadığını sorduğumuzda ise aldığımız cevap "*Biraz önce yine buradaydık. Polis buranın yasak meydan olduğunu söyleyip bizi buradan gönderdi. Ancak biz tekrar geldik. Yasak olabilir, böyle bir durum için yasak koyamazlar. Aynı şey bizim de başımıza gelebilir. Bu yüzden yasakları bize sökmez*" şeklinde oldu.

Konak Meydanı'ndan sonra Karşıyakaya geçeceklerini belirten genç kadınlar eylemlerine kaldıkları yerden devam ettiler.

Liseli Devrimci Öğrenci Birliği/ İzmir

Arkadaşları Özgecan İçin Eylemde

Özgecan Aslan'ın okul arkadaşlarının çağrı yapmasıyla 18 Şubat günü saat 09.00'da Çağ Üniversitesi'nde 15 bin kişi toplandı. Eyleme devrimci-sosyalist örgütler, taraftar grupları, sendikalar, dernekler, öğrenci hareketleri, kadın hareketlerinin yanı sıra Adana ve Mersin halkı yoğun bir katılım gösterdi.

Kitle, Üniversitenin önünden D-400 karayolunu tek yönü trafiğe kapatılarak yürüyüşe geçti. Eylemde sık sık, "Jin Jiyan Azadi", "Kadın Emanet Değildir", "Özgecan Aslan Ölümsüzdür", "Özgecan'ın Hesabı Sorulacak", "Yasta Değil İsyandayız" sloganları atıldı. Taraftar grupları Özgecan için yaptıkları besteleri yürüyüş boyunca defalarca söyleyerek tepkilerini dile getirdiler. Aynı zamanda yürüyüş boyunca açık olan diğer yönden geçen hemen hemen tüm araçlar, destek verdiler. Kimi zaman yavaşlayarak, uzun süre kornaya basarak tepkilerini gösterdiler, kimi kez de trafik yavaşladı.

Eylem Yenice Cumhuriyet Meydanı'nda son buldu. Önce saygı duruşunda bulunuldu, ardından yapılan basın açıklaması ile eylem son buldu.

Dönüş yolunda da sloganlar eksik olmadı. Öfke ve hüznün ile karışık halk sloganları ile dağıldı.

Ege Üniversitesi'nde Bir Faşist Öldü

20 Şubat günü Ege Üniversitesi'nde kampüste faşistler saldırdı, bir kişi öldü, çok sayıda kişi yaralandı. "Sağ-sol kavgasında bir genç öldü", "PKK'lılar sınava giden bir ülkücüyi bıcakladı" dedi basın. Kampüste çatışmaya tanık olanların anlatımları ise çok farklıydı. Yaklaşık 200 kişi olarak balta ve satarlarla kampüse giren faşistler, tek birerle Özgür Gündem gazetesi standına saldırdı. Edebiyat Fakültesi önünde

formasyon öğrencileri ve faşistler arasında yaşanan çatışmada taş, bıçak ve sopalar kullanıldı. Çatışmada atardamarı kesilen ülkü ocakları reisi Fırat Yılmaz Çakıroğlu hayatını kaybetti, 2'si ağır 3 kişi de yaralandı. Faşistlerin kütüphaneye sığınan öğrencilere de saldırdığı, Kürt öğrenciler gözaltına alınırken faşistlerin elini kolunu sallayarak dolaştığı da öğrenildi.

Çatışmaların sona ermesine yakın kampüse giren çevik kuvvet polisleri çevredeki öğrencilere biber gazı ve plastik mermilerle saldırdı.

ÖRGÜTLÜ OLMAK NE İFADE EDİYOR?

Umut Güneş

Örgütlü olmak neyi ifade ediyor? Nasıl davranmayı gerektiriyor? Özellikle toplumun medya, internet gibi araçlarla daha fazla yönlendirildiği günümüzde, örgütlülük neyi ifade ediyor? Sermaye ideologlarının yaydıkları fikre göre "iradesini başkasına veren", "birey olamayan", "özgür olmayan" bir garip "insancık"! Ne kadar da hoş, değil mi! Kendilerini vareden, plazalarda odalar, gazetelerde dedikodularını düşünce diye satacakları köşecikler, TV programları, evler, rezidanslar, kabarık banka hesapları sunan sermaye sınıfına uşaklıkta birbirleriyle yarışan bu "özgür bireyler", emek saf-larındaki insanların örgütlü olmalarına nasıl da horgörü ve tahammülsüzlükle saldırıyorlar! Sahi, burjuva ideologların sürekli ve sürekli saldırdıkları "örgütlü olmak" nedir gerçekte?

"...Bir kalabalığın öğeleri değil, bir topluluğun üyeleri olduklarından kitle psikolojisi ile hareket etmiyorlardı." Bir romanda geçen ve bir grup insanın davranışlarından yola çıkarak yazarın vardığı tespit yukarıda okuduğunuz. 'Kalabalık' oluşturan bir öge ile, 'topluluk' (ki burada aynı anlayış, ahlak ya da amaç etrafında toplanmış insanlardan bahsediliyor) oluşturan bir üye arasındaki en temel farkı ifade ediyor. Tabi biz burada 'topluluk' kavramını bugünün anarşist ve liberallerin sıkça ifade ettiği ve 'örgütlülük' ya da 'tüzüksel ve programatik olarak' davranışların ve mücadele biçiminin belirlendiği bir birlikteliğin yerine koymuyoruz. Bu önemli bir nokta çünkü son çeyrek yüzyılda sınıf mücadelesi yerine 'geniş toplulukların mücadelesi' ya da 'sınıf' yerine de 'çoğunluk olan vb.' gibi kavramların kullanılması moda haline geldi. Kim tarafından, ne için? Bizzat burjuva teorisyenler tarafından ve örgütsüzlüğü yaymak, örgütlü mücadeleyi zayıflatmak için. Bu nedenle 'kitle psikolojisi' ile hareket etmek ile 'örgütsüz' olmak arasında neredeyse hiç fark yok. Bir fark yok çünkü aynı yere varıyor. Hatta aynı gerekçelerle besleniyor. Yani bireyin ve bireysel isteklerin, çıkarların öncelliği, önemi vs. gibi gerekçelerle...

Oysa esas hata burada yapıyor. Yani bir örgütlülüğün dışında olmak, onlara göre 'birey'in özgürlüğünü sağlamak demek. Oysa bugünün kapitalist toplumunda bu anlayışı savunmak esasında kapitalist toplumda ve kapitalist toplum için bir örgütlenmede yer almak anlamına geliyor. Hangi toplum yığınların yaşamını organize (örgütlemeyen) etmeden ayakta kalabilir ki? Kitle psikolojisi kapitalist toplumdaki en yaygın örgütlenme biçimlerinden birinin ifadesidir. Ve her gün bir çok yolla daha fazla kişiyi etrafında toplamak için yaygınlaştırılıyor.

Bu nedenle örgütlülüğün bahsettiğimizde ne tür bir örgütlülüğün bahsettiğimizi açıklamak zorundayız. Genel olarak bahsedilen örgütlülük genellikle mevcut düzenin çıkarıdır. Ama devrimci- komünist bir örgütlenme kapitalist toplumu bir devrimle devirmeyi ve emeğin dünyasını kurmayı gerektirir. Biz Marksist Leninistler olarak örgütlülüğün bahsettiğimizde işte bundan bahsetmiş oluruz, devrimci bir mücadele ve bu mücadele içerisinde gelişen bir yaşam, duygu, karakter, ahlak ya da insan... Che'nin ve pek çoğumuzun bahsetmekten çok zevk aldığı yeni insan...

Devrimci bir örgütlülüğün ve bu örgütlülüğün oluşturan kadroların rolü işte budur. Bu devrimci komünist bir yaşamı örnek için örgütlenmek ve devrim yapmak demektir. Karşımıza çıkabilecek pürüzler ancak bu yolla aşılabilir. Burjuva örgütlenmeler ancak bu yolla dağıtılır.

Kitle arkasından sürüklenen bir 'öge' olmak son derece kolay, zira bizlere her gün söylenen onlarca yalandan birini tekrarlamak ve onu rehber edinmek yeterli, ama devrimci- komünist bir örgütlenme de yer almak her zaman bilimsel olanı öğrenmeyi ve ona uygun davranmayı gerektirir. Bilinçli eylemi gerekli kılar. Tarihin bilinçli yazılışı anlamına gelir. Herkes sessizlikten şikayet ederken, devrimci eylemi örgütlemeyi, kitleleri devrimci eylemlere yönlendirmeyi gereksinim duyar. "Devrim ya ruhumuzdadır ya da hiç bir yerde" sözü devrimci komünist bir örgütlenmenin güzel bir ifadesidir. Örgütlü olmak, bugünün kapitalist toplumunda her yer açıklıkla, yoksullukla, sömürle örülmüşken; ezilen ve sömürülen kitleleri bu sefaletten kurtaracak "devrim" olmak demektir.

Eğitim Emekçileri Grevde Öğrenciler Boykotta

Hükümetin gerici eğitim politikalarına, zorunlu din dersi uygulamalarına karşı 8 Şubat'ta Alevi mitinginde Alevi örgütleri ve Eğitim-Sen emekçilerinin yaptıkları çağrı üzerine 13 Şubat günü eğitim emekçileri grev yaptı, öğrenciler ise boykot ederek okullara gitmedi. Okulları boşaltan eğitim emekçileri ve öğrenciler alanlara çıktı.

İstanbul'daki grev ve boykotta pek çok semtte meydanlarda toplanan eğitim emekçileri Avrupa yakasında Beyazıt'ta Tramvay durağında toplanarak Çağaloğlu'nda bulunan İstanbul İl Millî Eğitim Müdürlüğü önüne yürüdü.

Beyazıt'ta toplanan yüzlerce eğitim emekçisi "Laik, Bilimsel, Anadilde Eğitim ve Demokratik Yaşam İçin Yürüyoruz" pankartları açarak yürüdü. Eğitim Sen flamaları ve hükümetin gerici eğitim uygulamasını protesto eden dövizler taşıyan emekçiler Eğitim-Sen'liler olarak aydınlık bir gelecek ve bilimsel eğitim için mücadele edeceklerini haykırdılar. Aralarında Mücadele Birliği Platformu ve Devrimci Öğrenci Birliği'nin (DÖB) bulunduğu devrimci örgütler ve gençlik örgütleri de kitlesel olarak eğitim emekçilerine katıldı. Çağaloğlu'ndaki İstanbul İl Millî Eğitim Müdürlüğü'ne yürüten emekçilerin önü TOMA ve Akrep ve çekik kuvvet barikatıyla kesildi.

Eylemde ilk olarak Alevi Bektaşî Federasyonu Genel Başkan Yardımcısı Uğur Bilgin söz aldı. Sistemin ve hükümetin kökten dinciliği yaymaya ve gençleri bu şekilde kodlamaya çalıştığını söyleyen Bilgin Aleviler olarak zorunlu din dersinin derhal kaldırılarak eşit yurttaşlık hakkının verilmesini istediklerini ifade etti. Eğitim Sen'li emekçilerle birlikte laik ve demokratik bir eğitim için mücadeleyi sürdüreceklerini söyleyen Bilgin sözlerini Yaşamın Halkların

Kardeşliği sloganıyla tamamladı. Eğitim emekçileri adına ise Eğitim-Sen 1 No'lu Şube Başkanı Hüseyin Özev basın açıklamasını yaptı. Halkların inançlarının ve kimlik farklılıklarının kullanılarak bölünmeye çalışıldığını söyleyen Özev, 19. Milli Eğitim Şurası'nda alınmış olan kararların Eğitim Sen üyeleri için bardağı taşıran son damla olduğunu, laik olmayan bir eğitim sisteminin demokratik ve bilimsel olmasının da mümkün ola-

mayacağını ifade etti. Hükümete seslenen Özev "Siyasi iktidarı, toplumu din, dil, mezhep ve kimlik farklılıkları üzerinden kutuplaştırma politikalarına son vermeye, kamusal bilimsel laik ve anadilde eğitim karşıtı uygulamalarını derhal geri çekmeye çağırıyoruz" diyerek sözlerini tamamladı. Eğitim emekçileri ve öğrenciler bir süre daha sloganlara devam ederek yine sloganlarla Milli Eğitim Müdürlüğü önünden ayrıldılar.

Antakya'da Boykot

Eğitim-Sen'in çağrısıyla başlatılan bir günlük grev ve boykot bütün illerde gerçekleşti. Öğretmenlerin grevde, öğrencilerin boykotta olduğu günde herkes sokaklardaydı.

Antakya'da Eğitim-Sen önünde bir araya gelen Eğitim-Sen üyeleri ve devrimci kurumlar burada halaylar ve sloganlarla eyleme başladılar. Daha sonra kitle basın açıklamasının yapılacağı yere doğru yürüyüşe geçti.

Yürüyüş boyunca sloganlar atıldı. Uğur Dershaneşi önünde başlayan basın açıklamasında "Türkiye'de okullar ve üniversiteler başta olmak üzere, bütün eğitim kurumları iktidarın ırkçı, mezhepçi, ayrımcı ve otoriter uygulamaları ile gerçek işlevlerinden hızla uzaklaştırılmıştır. toplumsal eşit özgür ve demokratik yaşamdan yana olan bütün emek ve demokrasi güçleri ile birlikte iktidarın dayatmalarına, asimilasyon politikalarına karşı sonuç almaya kadar mücadele edeceğiz" diyerek sözü Hatay Alevi Kültür Derneği Defne Şubesi Başkan Yardımcısı Sait ALTUN'a verdi.

Alevi derneği adına yapılan basın açıklamasında "laik, bilimsel, anadilde eğitim ve demokratik yaşam için bugün iş bırakma ve boykot eylemi yapıyoruz. Eğitim-Sen ve Alevi örgütleri olarak yaptığımız bu çağrı sadece üyelerimize değil, çocukların, öğrencilerin ve ülkenin geleceğinden endişe eden farklı inanlardan mezheplerden ve kimliklerinden olan Türkiye halklarıdır." diyerek basın açıklamasını bitirdi.

Kitle basın açıklamasından sonra davul zurna eşliğinde halaylar çekip sloganlar atarak dağıldı.

Mücadele Birliği/Antakya

İzmir'de Boykot Ve Polis Saldırısı

İzmir'de Eğitim-Sen ve Alevi Bektaşî Federasyonu, Alevi Vakıflar Federasyonu, Pir Sultan Abdal Kültür Derneklerinin 13 Şubat tarihinde "Laik, Bilimsel, Anadilde Eğitim ve Demokratik Yaşam" için boykot ve iş bırakma eylemi çağrısı yapmasıyla, boykot için saat 12.30'da Basmane Meydanı'nda toplandı.

Basmane Meydanı'nda toplanmanın ardından kitle, Konak Sümerbank önüne yürümek istedi. Yürümek isteyen kitleye polis izin vermedi. Bir saat süren bekleyişin ardından kitle polis barikatını yararak Konak yönüne yürüyüşe geçince polislerin saldırısı gecikmedi. Alanın her yanını

saran çekik kuvvet ve tomaların saldırısı sert oldu. Kitle fuarın içine girmek zorunda kaldı. Fuarın içinde de çekik kuvvet olması nedeniyle çok sayıda gözaltı ve yaralı oldu.

Gözaltına alınanların arasında ÇHD'li avukatlar da vardı. ÇHD'li avukat ve Mücadele Birliği okuru Erdoğan Akdoğan gözüne gelen tazyikli su ile yaralandı. Acile kaldırılan Erdoğan Akdoğan'ın genel sağlık durumu iyi, ancak göz retinasının yırtılması sonucu gözünü kaybetme riski yaşadı. DÖB'lü bir öğrenci de boynuna jop darbeleri aldı.

İzmir valiliği önünde gözaltıları pro-

testo ederken gözaltına alınmak istenen bir grup öğrencinin durumuna müdahale etmek isteyen Av. Emel Diril gözaltına alındı. Avukatın gözaltına alınmayacağı belirtilen Av. Serdar Gültekin ve Av. Baran Selanik de gözaltına alındı. Gözaltıları takip etmek isteyen avukatlar Güvenlik Şubeye alınmadı. Bunun üzerine Güvenlik Şube önünde polisler ve avukatlar arasında arbede çıktı. Avukatların serbest bırakılmasıyla Konak Güvenlik Şube önünden Bozyaka Asayiş Şubeye geçildi. Gözaltıların alınan ifadelerden sonra serbest bırakılacağı açıklandı.

Mücadele Birliği/İzmir

Birlikte Mücadeleyi Yükseltme Kararı ve Coşkusıyla Pazar Eylemi

Dora Otel İşçileriyle Dayanışma Platformu 15 ve 22 Şubat günleri yaptıkları Pazar eylemlerini "Turizm İşçileri Sorunlarını ve Çözümü Tartışıyor" konulu forumunda aldıkları sınıf mücadelesini güçlendirmek ve büyütme kararının coşkusıyla gerçekleştirdi.

Talimhane'den Dora Otel önüne sloganlar ve ajitasyon konuşmalarıyla yapılan yürüyüşlerde çevre otellerdeki işçilere örgütlenme ve mücadele çağrısı yaptı. "Yaşamımızı Patronların İnsafına Terk Etmeyeceğiz" denildi.

Otel önünde yapılan basın açıklamasında Tüm Emek Sen Genel Sekreteri İbrahim Akseloğlu, bir ayı aşkın süredir turizm sektöründeki işçilerle sınıf dayanışması ve mücadelesini örne çabasında olduklarını ve TMMOB Makina Mühendisleri Odası'nda turizm sektörünün farklı birimlerinden işçilerle geniş katılımlı bir toplantı yaptıklarını, toplantıya turizm işçileri dışında farklı alanlardaki işçilerin de katılmasıyla verimli bir tartışma ve fikir alışverişi yapı-

dığını aktardı. Akseloğlu, tüm işçilerin insanca koşullarda çalışabilmek, haklarını ve geleceklerini ellerine alabilmek için işçi sınıfının birlikte mücadelesiyle zafere ulaşmaya kadar yola devam etme kararı aldıklarını söyledi ve turizm işçileri başta olmak üzere tüm sınıf kardeşleriyle büyüyerek ve güçlenerek sürecini belirtti.

Eyleme BİÇDA işçileri, Alkım Kitabevi, Mağaza Çalışanları Platformu, İşçi Dayanışma Koordinasyonu üyeleri de katılarak sınıf dayanışması mesajlarını bir kez daha yenilediler.

22 Şubat günü yapılan eylemde ise Forumun Sonuç Bildirgesini de işten atılan Dora Otel İşçisi Muhammed Uysal aktardı; "işçi sınıfının ek-

meği ve onuru için mücadele ettiğini ve mücadelesinin meşru olduğunu ve turizm sektöründeki örgütlenmenin de kararlılıkla devam edeceğini ve başarıya ulaşacağını belirtiriz. Önümüzdeki süreçte Tüm Emek Sen olarak Devrimci Turizm-İş ve İYAGAD ile olan dayanışmamızı sürdürürken işçilerin forumda vurguladığı gibi sadece turizm işkolunda değil tüm hizmet sektöründe örgütlenerek dayanışma ve mücadele ağlarını büyüteceğiz" dedi.

Eylem, Alkım Kitabevi-Kafe Kafka işçilerinin verdikleri mücadele hatırlatılarak, 3 Mart'ta Kartal Adliyesi'nde görülecek duruşmaya emek dostlarının davet edilmesiyle bitirildi.

Gözaltılar İçin Açıklama

İzmir'de 13 Şubat tarihinde "Laik, Bilimsel, Anadilde Eğitim ve Demokratik Yaşam" için boykot ve iş bırakma eyleminde yaşanan polis saldırısını protesto etmek ve gözaltına alınanların serbest bırakılması için KESK'in çağrısıyla bir eylem yapıldı.

Saat 19.00'da Alsancak Sevinç Pastanesi önünde toplanılan eylemde KESK tarafından bir açıklama yapıldı. Açıklamada sırasında polislerin sert saldırısı kınandı ve gözaltıların serbest bırakılması istendi.

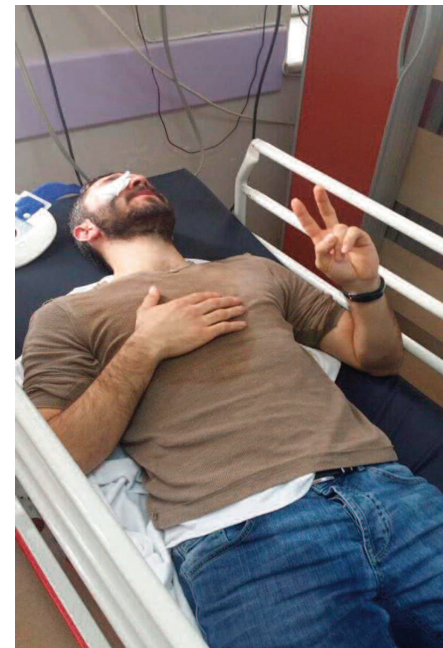
Eylem yapılan açıklamanın ardından sona erdi.

MÜCADELE BİRLİĞİ/İZMİR

"Saldırıyla Bastıramazsınız"

ÇHD, 13 Şubat Eğitim Boykotu sırasında İzmir'de polislerin saldırısıyla yaralanan ve gözaltına alınan üyeleri için bir açıklama yaptı.

"İzmir'de üyelerimiz Av.İmdat Atas ve Av. Halil Dönmez eylemde; Şube Sekreterimiz Av. Serdar Gültekin, Şube üyelerimiz Av. Emel Diril ve Av. Mehmet Baran Selanik gözaltı takibi için gittikleri İzmir İl Emniyet Müdürlüğü Konak Güvenlik Şube Müdürlüğü'nde darp edilerek gözaltına alınmıştır. Gözaltına alınan üyelerimizi görmek için giden avukatlar da Güvenlik Şube'nin içinden darp edilerek dışarı atılmışlardır. Avukatların, gözaltındaki avukat arkadaşlarla görüşmesi, binanın içine alınma-

arak uzun süre fiilen engellenmiştir.

Üyemiz Av. Erdoğan Akdoğan ise polislerin saldırısı sonucu gözünden yaralanmış, göz retinasında kanama meydana gelmiştir. Gözaltındaki avukatlarımız 18.40 itibarıyla serbest bırakılmıştır.

Siyasal itidara buradan bir kez daha sesleniyoruz: Zorunlu din dersinin kaldırılması gibi haklı ve meşru bir talebi saldırılarla bastıramazsınız. ÇHD olarak halkın meşru taleplerinin yanındayız. Gözaltıların takipçisiyiz. Üyelerimize

uyguladığımız şiddetin ve gözaltının takipçisi olacağız! Hesabını soracağız! Baskılar bizi yıldırmasın! Çağdaş Hukukçular Derneği Genel Merkezi"

İnşaat İş'ten Kobanê'ye Destek

Kobanê'nin yeniden inşasına destek vermek amacıyla İnşaat İşçileri Sendikası Kobanê'ye gidileceğini açıkladı.

İnşaat İşçileri Sendikası yaptığı açıklamada, Kobanê'de yeni bir yaşamın inşa edildiği ifade edilerek, Rojava'da halkın örgütlenmesine dayalı, eşitlik ve kardeşlik hukuku temelinde yükselen yeni yaşama katkısı sunmanın enternasyonal bir görev olduğu dile getirildi.

Ortadoğu'da halkın örgütlenmesine dayalı, eşitlik ve kardeşlik hukuku temelinde bir yaşam yükselmekte olduğu ve onun kurulmasında olduğu gibi savunulmasında da kadınların en önde yer aldıkları ifade edildi.

Emperyalistler ve gerici bölge devletlerinin, Rojava'da filizlenmekte olan yeni yaşamı boğmak için ellerinden geleni yaptığı belirtilen açıklamada, "İn-

şaat-İş üyesi inşaat işçileri olarak bizler, bu sorumluluk duygusuyla Kobanê'nin yeniden inşasına katılma kararı aldık. İlk etapta 10 günlüküne Kobanê'ye giderek gönüllü çalışacağız. Kobanêli kardeşlerimizin bizim emeğimize ve ustalarımıza ne dere ihtiyaçları varsa orada olacağız. Kobanê'ye emeğin kardeşlik köprüsünü kurmak için gi-

diyorum. Tıpkı direniş günlerinde Kobanê'de savaşmaya giden enternasyonalist devrimci savaşçılar gibi inşaat işçileri olarak bizler de Kobanê'de yaşayan Kürt, Arap, Êzîdî, Alevî emekçi kardeşlerimize yalnız olmadıklarımızı ve yalnız kalmayacaklarımızı göstermek için gidiyoruz" denildi.

Divan İşçileri Direnişte

Koç Holding bünyesinde faaliyet sürdüren Divan Turizm Gıda A.Ş.'de Gıda-İş Sendikası'na üye olan 100 işçinin 12'si işten atıldı. İşten atılan işçiler, 19 Şubat gününden itibaren İstanbul Taşdelen'de bulunan fabrika önünde beklemeye başladılar.

İşten atılan işçilere destek olmak için sendikalı işçiler de 3 gündür işyerini terk etmiyor. Baskılara ve işten atma tehditlerine maruz kalan işçiler, arkadaşlarını yalnız bırakmıyor. Fabrika yönetimi, sendika-

nın içerideki işçilere yiyecek ve içecek ulaştırmasını engelliyor. 3. gündür fabrikayı terketmeyen işçilerden kadınların sağlık sorunları yaşamaya başladığı haberleri geliyor...

Gezi Ayaklanması'nda çıkarları gereği halkın yanında ve ardında duran Divan Otel patronlarının, işçi sınıfının çıkarları söz konusu olunca nasıl tavır aldığını, burjuvazinin işçinin dostu olamayacağını gösteren bu direnişte, herkesi işçi sınıfının yanında olmaya davet ediyoruz.

Torunlar Cinayetinde Tutuklu Kalmadı

Mecidiyeköy'de 10 işçinin öldüğü asansör faciasında 3'ü tutuklu 25 sanığın yargılandığı davada, tutuklu sanıklar tahliye edildi. Ülke çapında yankı uyandıran, eylemlerle protesto edilen bu dava kapsamında tutuklu sanık kalmadı.

6 Eylül 2014'te meydana gelen faciadan sonra 25 kişi tutuklanmış bir sanık 24 Aralık tarihindeki ilk duruşmada tahliye olmuştu. 3 sanık ise 20 Şubat günü tahliye edildi.

Mahkeme heyeti oy birliğiyle, "suçun vasfı ve mahiyeti, mevcut delil durumu, tutuklu kaldıkları süre ve karartılacak delil bulunmadığından" tutuklu üç sanığın

tahliyelerine karar vererek duruşmayı erteledi.

Soruşturma kapsamında Şantiye Şefi Önder Türksoy, Proje Müdürü Murat Aytımur, asansör teknikerleri Adem Akyıldız ve Turgay Dalkılıç, "Taksirle 10 kişinin ölümüne sebebiyet vermek" suçundan 2,5 yıldan 22,5 yıla kadar hapisle cezalandırılmaması talep ediliyordu.

Duruşma öncesi adliye önünde yapılan basın açıklamasında da işçi aileleri adına konuşan Av.Yıldız İmrek, "Torun Center rezidansı aynı güvenliksiz koşullara rağmen, 10 işçi ölmüş gibi, yükselmeye devam ediyor. İşçilerin cam ve emeği kar hırsması kurban edilirken, işçi ölümleri sıradanlaşıyor. İşin

fitratı, kader' olarak kabul ettilerine çalışılıyor(...) İLO verilerine göre İngiltere, Almanya ve Fransa'da ölümlü iş kazası yoktur. Türkiye, ölümlü iş kazalarında dünya üçüncüsü, Avrupa birincisi. Bu veriler gösteriyor ki; iş kazası değil, göz yumulan iş cinayetleri vardır. İş cinayet-

leri, sermayenin karının sırtlanmaması adına göz yumulan güvenliksiz iş koşullarının sonucudur ve devletin bu sınıf tercinin ürünü olarak 'politik' cinayetlerdir. Soma, Ermenek, Torunlar patronlarının hükümetle ilişkileri tesadüf değildir" dedi.

Bilirkişinin 'asli kusurlu' raporuna ve bir çok tanık işçi beyanına rağmen, Torunlar patronları hakkında takipsizlik kararı verildiğini hatırlatan Yıldız, "İş ve işçi güvenliği koşullarını denetlemeyen, güvenliksiz çalışmaya izin veren Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, İş Teftiş Kurulu yetkilileri hakkında, 'soruşturma izni' verilmedi. 10 işçi öldü ama, sorumluların sorumsuzluğuyla dönen çark aynı biçimde işlemeye devam ediyor. Ancak, tüm sorumluların cezalandırılması için hukuk mücadelemizi sürdürüreceğiz. Bölge İdare Mahkemesi nezdinde bu karar itiraz edeceğiz" dedi.

Metal İşçileri Grev Hakkı İçin Meclis Önündeydi

Uluslararası Sendikalar Konfederasyonu (ITUC) dünyanın farklı noktalarında grev haklarının yasaklanmasıyla ilgili gelişmeler üzerine küresel çapta grev hakkı eylem çağrısı yaptı. Türkiye'de de grev hakkı yasaklanan Birleşik Metal-İş üyesi metal işçileri, 15 bin metal işçisinin hakkı için çağrısına uyarak 18 Şubat günü Meclis önünde bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Açıklamaya DİSK'e bağlı sendikaların üyeleri de destek verdi.

Meclis önünde DİSK'li işçiler adına basın açıklamasını Birleşik Metal-İş Sendikası Başkanı Adnan Serdaroğlu yaptı. Serdaroğlu Danıştay'a yaptıkları başvurunun sonucunda "milli güvenliği bozucu hususların ne olduğu sorusuna açık ve tereddüde bırakmayacak şekilde açıklama" istendiğini, ancak grevi aynı gün yasaklayan Bakanlar Kurulu'nun Danıştay'ın süresine ek 10 gün daha süre istediğini, bunun çok açık şekilde grev erteleme kararının dayanaksız olduğunu gözler önüne serdiğini

belirtti.

Grev yasaklamalarının sadece Türkiye'de değil tüm dünyada var olduğunu belirten Serdaroğlu "Grevimizi yasaklamakla metal işçilerinin mücadelesini kent meydanlarına, siyasi parti binası önlerine, mahkeme salonlarına, uluslararası platformlara en önemlisi fabrika içlerine taşıdık. Bu yüzden sonuçlarından siz sorumlusunuz.

Bugün milyonlarca işçi 'Grev hakkıma dokunma' diyerek yürüyüş ve mitingler yapıyor. Bugünün anlamına uygun olarak sendikamız grev hakkımızın geri verilmesi için on binlerce imzamızın yer aldığı dilekçeleri Başbakanlık'a verdi, örgütlü olduğumuz tüm iş yerlerinde işe girişlerde hazırladığımız bildiriler okundu, TBMM İnsan Hakları Komisyonu ziyaret edilerek grev hakkımız geri istendi" dedi. İşçiler, Serdaroğlu'nun konuşmasını ardından grev kararları ertelenmesine rağmen mücadelelerine devam edeceklerini söyleyerek eylemlerini sonlandırdı.

Mersin'de İşçilere Biber Gazı

Mersin Büyükşehir Belediyesi'nde taşeron olarak çalışan işçiler işten atıldı. İşten atılan yaklaşık 500 belediye işçisi, 12 Şubat günü belediye binasına yürümek istedi.

DİSK Genel-İş Sendikası'nda toplanan işçiler, sağanak yağmura rağmen İstiklal Caddesi üzerinden, 'Direne Direne Kazanacağız' sloganları ile Mersin Büyükşehir Belediye binasına doğru yürüyüşe geçti. Atatürk Caddesi'ndeki belediye hizmet binasına 100 metre kala barikat kuran polis, işçilerin yürütmesine izin vermedi.

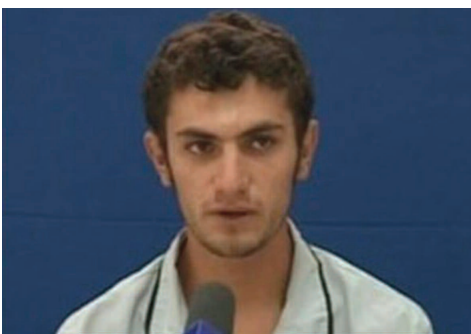
İşçiler barikatı aşmak isteyince polis biber gazı saldırısı başladı. Polisler ile işçiler arasında sert tartışmalar ve arbede yaşanırken, çok sayıda işçi biber gazından etkilendi.

İran'da İdamlar

İran'da 3 Kürt genç daha idam edildi. Son yıllarda özellikle Kürtleri idam etmesiyle gündem olan İran'da 20 Şubat sabahı 3 genç daha idam edildi. Urmiye kentindeki cezaevinde tutulan siyasi tutsaklardan Saman Nesim, Ali Efşari ve Habibullah Efşari kardeşler, insan hakları örgütlerinin kampanyalarına, karşı çıkmalarına rağmen idam edildiler.

17 yaşında iken tutuklanan Saman Nesim'in suçu Kürdistan Özgür Yaşam Partisi (PJAK) üyesi olmak ve rejime karşı fiiller içerisinde bulunmak. Saman Nesim ağır işkenceler altında alınan ifadesini mahkemede kabul etmemesine rağmen idam edildi.

Ayrıca idam edilen Ali Efşari ve Habibullah Efşari kardeşlerin ailesine de gelip cenazeleri alabilecekleri haberi verildi.

18 Şubat günü koşullarından alınarak hücrelere götürülen beş Kürt, bir Azeri tutsağın çok kısa bir süre içinde idam edilme tehlikesi ile karşı karşıya olduğunu duyuran insan hakları örgütleri idamlarının durdurulması çağrısını yapıyordu. Henüz idam edilmeyen tutsaklar ise Şirwan Nejavi, İbrahim İsapur, Yunus Agayan.

Faşizmin Tahkimatı

Ali Varol Günel

Türkiye ve Kürdistan'da devrim, her geçen gün daha somut ve canlı bir hal alınca, faşist devlet de kendisini bunu engellemek için tahkim etmeye başladı. Bir yandan, iç güvenlik yasa paketiyle polise istediği zaman katletme yetkisi getiriyor, bir yandan sendikalar ve odalar üzerinde oynadıkları oyunlarla buraları tamamıyla etkisiz ya da iktidara yedeklenmiş hale getiriyor. Bir yandan medyayı tamamen kontrol altına alıyor, bir yandan liseleri, üniversiteleri gerici yasalarla kısaca alıyor. Seçimler sonrasında başkanlık sistemini getirmek suretiyle bir mutlak güç elde etmeye ve bu şekilde her şeyi "büyük birader" gibi kontrol etmeye çalışıyor. Zaten teknik olanakları sayesinde istedikleri yeri dinleyebiliyor, gözlemleyebiliyorlar. Toplumun bir "büyük gözaltı"nda tutmaya, bu şekilde iç savaşın gidişatını kendi lehlerine çevirmeye çalışıyorlar.

Faşist devlet, uzun yıllardır süren iç savaştan kendince önemli dersler çıkarmış görünüyor. Üzerinde durduğu kırılma dengelerinin çok hızlı bir alt üst oluşla sarsılabileceğini, kırılma fay hatlarında biriken enerjinin büyük depremlere neden olabileceğini biliyorlar. Haziran Ayaklanması ve ardından gelen 6-7 Ekim eylemleri, faşist devleti ve onun odağına yerleşmiş olan AKP hükümetini ciddi anlamda korkuttu ve yeni tedbirler almaya itti. Tabii bu süreçte Kürt Ulusal Kurtuluş Hareketi'ni tasfiye etmek için başlattıkları "çözüm süreci" ile, politik çevirmeyi tamamlamayı da düşündüler; ama evdeki hesap çarşıya uymadı. Kürt Halkı da süren uzun iç savaşta düşmanlarını iyi tanıdı. Devletle arasında bir kan denizi duruyordu; işkenceler, asit kuyuları, kaçırıp kurutmeler, Hizbullah eliyle sokak ortasında kurşunlamalar, domuz bağlarıyla bağlayıp boğmalar, bunların hepsini gördü, yaşadı Kürt halkı. Demirtaş'ın söylediği gibi, üzerlerinde denenmedik yöntem bırakmadılar. Bütün bunlara rağmen bu halkın direnme ve savaşma azmini kıramadılar.

İşte şimdi faşizm, yeniden bir topyekûn savaş ilan ederek kendisini tahkim etmeye, daha büyük bir savaş hazırlanmaya girişiyor. Bu savaş, asla tek boyutlu bir savaş olmayacaktır; işin hem ideolojik, hem politik, hem ekonomik, hem de askeri yönü var.

Bu kargaşa içerisinde gözlerden kaçmış olabileceğini düşündüğümüz bir gelişme daha yaşandı. 14 Şubat tarihinde Ankara Arena Spor Salonu'nda faşist İşçi Partisi, "Milli Hükümet İçin Birlik Kurultayı" adı altında bir toplantı gerçekleştirdi ve adını Vatan Partisi olarak değiştirdi. Elbette bu rastgele bir değişiklik değildi; zaten en başından beri faşist bir parti olarak siyaset sahnesinde yer alan bu parti, böylece adıyla da bunu perçinlemiş oldu. İçerisine Ergenekon davasından cezaevine girip çıkmış bir çok eski subayı, istihbaratçıyı, valiyi vb almış olarak, deyim yerindeyse boy gösterisinde bulundular. Yeniden genel başkan seçilen ajan provokatör Doğu Perinçek'in Ergenekon'dan çıkışı simgeleyen örs üzerinde kılıç dövmesiyle başlayan bu kurultay, faşizmin kendisini tahkim ederken asla tek aktörle bu işe soyunmayacağını iyi bir örneği oldu. Görüntüde AKP ve emperyalizm karşıtıymış gibi görünen bu parti, tam tersine faşist TC devletini bir devrimle yıkılmaktan kurtarmak için yeri ve zamanı geldiğinde emperyalizmin hizmetinde AKP ile birlikte devrimcilere, komünistlere ve Kürt halkına karşı saldırı için programlanmıştır. "Söz konusu vatanı gerisi teferruttur" diyerek ilerici ve devrimci olan her şeye saldıracaklarına hiç bir şüphe yoktur.

Faşizmin kendini çeşitli yönlerden nasıl tahkim ettiği anlaşılıyor. Devrim cephesinin bu tahkimat (güç yığılma) karşısında hala neden bir tahkimata gitmediğini, her devrimin temel sorunu olan iktidarla değil de neden hala ıvır zıvır taleplerle meşgul olduğunu anlamak ise gerçekten güç. Bugün bir Gençici Devrim Hükümeti programını kitlelerin önüne koyan sadece Leninist Parti var. Bu, aynı zamanda sadece leninistlerin bir devrim programına sahip olduğunu gösteriyor.

Faşizmin tahkimatı karşısında sadece Leninistlerin tahkimatının yeterli olmayacağı ortada. Bu, bir kez daha devrimin birleşirebileceği bütün güçleri birleştirmeyi bir görev olarak önümüze koyuyor. Seçim sathı mealine girdiğimiz bugünlerde bunu bir seçim ittifakı olarak anlayabileceklerin sayısı ne yazık ki fazla. Burada kastedilen tamamen bunun dışında, devrimle iktidarı ele geçirmeyi önüne hedef olarak koymaktır.

Şimdi, faşizme karşı birleşme, şimdi iktidarı ele geçirmek için devrimci eylem zamanı! Şimdi devrim zamanı!

Meclis'te Paket Savaşları!

Sinan Kaleli

Bir süredir yeni "iç güvenlik yasa paketi" tartışmaları sürüp gidiyor. Paket meclise geldi. Ortalık karıştı. İktidar partisinin cengaverleri, kendi kocabaşlarından birinin deyimiyle "halkın yüzde ellisinin NEFRETİNİ çeken" bu çetenin üyeleri, yarım asır kadar önce TİP'lilerin başına gelenleri andırır bir şekilde pakete karşı çıkanlara tekme tokat saldırdılar meclis genel kurulunda. Meclis oturum başkanının tokmağı da emirlerindeydi, gong da.

Burjuva parlamento özünde "Augias'ın ahırını" derler, doğrudur. Sermayenin temsilcileri tepişir dururlar. Kendileri çalıp kendileri oynarlar. Emek saflarının baskısı artar ve şu ya da bu şekilde emek saflarından birilerinin yolu parlamentoya düşerse, isterse en uzlaşmacıları olsun, acımasız saldırıya uğrar. Tıpkı dün HDP'li demokratların saldırıya uğraması gibi. Bu konuda kendi yasalarnı her defasında kendi ayakları altına almaktan çekinmez sermaye sınıfı. "Yasadışına çıkan" hemen her zaman sermaye sınıfı olur. Üstelik o yasalar da bizzat sermaye egemenliğini tesis eden ve koruyan yasalarlardır!

Mevcut yasalar, bu faşist saldırgan yasalar, emekçilere kan kusturan bu yasalar, dar geliyor burjuvaziye. 6-8 Ekim ayaklanması, bir silahlı ayaklanma olarak o kadar korkuttu ki devleti, taşları bağlayıp itlerini serbest bırakacak bu paketi bir an evvel yasalaştırmak istiyor. Davutoğlu'nun her defasında sözkonusu ayaklanmayı sayıklaması, bu korkunun dışavurumundan başka bir şey değil.

Hiç kuşku yok tek sebep bu değil bu paketin çıkmasını istemelerinde. Temel olarak ayaklanma ortamının baskısı var, doğru. Öte yandan fırsattan istifade kendi iç hasımları üzerinde dizginsiz bir terör uygulayabilmek için "yasal zemin" oluşturma isteği de var. Zaten böyle olmasaydı, örneğin MHP bu pakete böylesine istekle karşı çıkar mıydı!

Sonuçta sözkonusu paket emekçiler açısından "yeni bir şey" getirmiyor. Devletin polisi, askeri, yargısı... kendi yasalarını fiilen çiğneyerek zaten acımasızca saldırıyor emekçilere. Bunun sayısız ve sayısız örnekleri var. Yaşandı ve yaşanıyor. Ve tüm bunlara karşı açılan yüzlerce dava tam bir kara mizah örneği olarak sürüp gidiyor. Bu pakette yeni olan şey, işte tüm bu fiili saldırıları "hukuk kapsamına" almak, ona "yasal bir statü" vermek. Eskiden "hukuksuz" olan saldırılar, şimdi gayet "yasal" olacak. Molotofa 4 yıl diye tepinip duruyorlar. Kusura bakmayın ama, bu ülkede hiçbir gösterici salt molotof attı diye tutuklanmıyor ki! Önce "terör örgütü üyesi" ilan ediliyor, ardından molotof vs vs ekleniyor. Bu ülkede duruma göre herkes "terör örgütü üyesi"dir, bu nedenle malum şahıs çıkıp "bizde kimse gazetecilik yaptığı için tutuklu değil" diye böğürebiliyor!

Tüm bunlardan sözkonusu paket önemsizdir sonucu çıkarılmasın. Veya ona karşı mücadele etmek hafife alınmasın. Bunlar önemli ve gerekli. Evet, emekçiler bu pakete karşı elbette seslerini yükseltmeli. İktidarın o korkunç faşist ve gerici yüzü teşhir edilmeli. Ama asla bu paket geçmediğinde/yasalaşmadığında durumda bir değişiklik ve iyileşme olduğu yanılsamasına düşülmemelidir. Unutulmasın, faşist baskı ve saldırganlık halihazırdaki yasal ve fiili durumda doludizgin sürüyor. Bu paket olsa da olmasa da sürüyor. Sorun tek başına bu paketin engellenmesi veya yasalaşması değil, bu sistemin topyekün havaya uçurulmasıdır. Bu pakete karşı sokaklara çıkarken bu temel gerçeği hiç unutmayalım. Paketli veya paketsiz, bu faşist devlet ve sömürü düzeni, bu yozlaşmış hırsızlık ve rüşvet düzeni yıkılmadır.

İzmir'de Saldırıları Tırmanıyor

Bir süredir İzmir'de tırmanan karşı devrimci saldırılar Bayraklı adliyesinde ve etrafında eylem yapmanın yasaklanmasıyla devam ediyor.

Konak meydanından sonra, Gezi süreciyle birlikte Basmane meydanının yasaklanması, son olarak da eylem adresi olarak bilinen Sümerbank önünün de eylemlere kapatılması ve tüm eylemlerin emniyet müdürlüğü tarafından Kıbrıs Şehitliği caddesine yönlendirilmesi kural haline gelmişti.

İzmir'de karşı devrim güçleri tarafından çember daraltılıyor. Gezi'de polisle birlikte kortej olmuş çivili sopalı saldırganlar ilk işaret fişeğiyle. İzmir o tarihten sonra diğer metropollerde olduğu gibi en küçük bir eylemin bile gamsız tomasız geçmediği bir yer oldu. Özellikle SOMA eylemlerinde Alsancak'a kadar sokak sokak yürütülen terör, 2 Temmuz'da Alievilere gazlı tomalı müdahale, en son 13 Şubat Eğitim boykotunda ciddi yaralanmalara yol açan saldırı... Basmane ve Konak meydanı sürekli teyakuzda bekleyen tomalar ve çeviklerle dolu. Şehrin içinde tomalar dolaşüyor. Göztepe taraftarlar bile polis saldırısından nasibini aldı.

SOMA protestolarında Ege Üniversitesi öğrencilerinin okul boykotunun nasıl bir saldırıya uğradığını herkes bilir. Sivil faşistlerin her fırsatta öne sürüldüğü tüm bu eylemlerin en sonucusu yine Ege Üniversitesi'nde faşist gürhün bıçaklı silahlı, polis korumasında devrimcilere ve Kürt yurtseverlerine saldırdıkları sırada kendi arkadaşlarını bıçaklanmasyla sonuçlandı. Kaçanların ve onları koruyan polisin yaralıya yardım ulaşmasını engelleyerek kanamadan ölmesine neden olması ve daha önemlisi ölümden Kürtleri sorumlu tutarak faşistlerin Bornova metro girişinde kimlik yoklaması yapmaları ve HDP'ye saldırıları gerginliği arttırdı.

İzmir'in "ulusalci" tabanı şoven dalganın yükseltilmesine zemin sunuyor. Yurtseverler sıkı yumruklarıyla ileriye atılmak isteyen tabanlarını "çatışmazlık" kararına uygun davranmaya çağırıyor. İlerici, devrimci çevreler her zamanki gibi iki adım ileri bir adım geri tavırlarından ödün vermi-

yorlar.

Önümüzdeki günler önemli olaylara gebe. İç güvenlik paketi için İzmir'in pilot bölge seçildiğini söyleyenler bundan önceki olayları unutmamak kadar çok. İzmir, Kürt göçmenlerin yoğun yaşadığı, yoksulluğu ve ayrımcılığı en yakından hissettikleri illerden biri. Büyük bir üretim alanı olmasından dolayı işçi ağırlığı da azımsanmayacak kadar çok. Körfezin etrafındaki çanak denilen alanda küçük ve orta burjuvazi göze batsa da onu çevreleyen, yıkım alanları olarak tabir edilen tepelerden her fırsatta göçmen yoksulların ve işsizlerin ayak sesleri duyuluyor. Hızla yoksullaşan zeytinlikleri yok edilen çevre köylüleri de sık sık eylemlerle öne çıkıyor.

Tariş direnişinin, 13 Mart savaşılarının izleri İzmir'in sokaklarında dolaşıyor. İzmir Gezi Ayak-

lanması ile birlikte son dönemde öne çıkan bir şehir oldu. Çatışmasız, gamsız, tomasız ve gözaltısız bir eylemlilik yaşanmıyor. Saldırıları safları hem netleştiriyor, hem daha da sıkılaştırıyor.

İzmir devrimcilerinin en önemli görevi şovenizmle ve reformizmle mücadele etmek. Alevi kesimler başta olmak üzere şovenizmden parça parça kopan, devrimcilere, sosyalizme merakla yaklaşan büyük bir kesim var. Kürt yurtseverlerinin güven duydukları durumda, neler yapabileceklerini Gezi'de ve sonraki saldırılarda gördük. Faşizme karşı tüm kesimleri bir araya getirmek, iktidar hedefiyle mücadele birliğini örmek zorundayız. Faşizmin ekonomik-politik temeli yıkılmadan, salt faşizme karşı mücadele söylemi boş bir söylevden öteye bir adım gitmeyecektir.

İzmir'den Bir Mücadele Birliği Okuru

TMMOB Ankara'ya Yürüdü

TMMOB üyesi mühendis, mimar ve şehir plancılar, TMMOB Yasası'nı değiştirerek TMMOB'yi işlevsizleştirmeye yönelik düzenlemeleri de içeren torba yasaya karşı Türkiye'nin dört yanından Ankara'ya yürüdüler.

9 Şubat Pazartesi günü 50'ye yakın yerde "Ülkemize, Halkımıza Ve Mesleğimize Sahip Çıkıyor, Ankara Yürüyüşümüzü Başlatıyoruz" diyerek basın açıklamalarıyla programlarını duyuran mimar ve mühendisler, 10 Şubat Salı günü Edirne, Bodrum, Hatay, Van, Artvin ve Balıkesir'den yola çıktılar.

1. Gün:

Yürüyüşün ilk günü, Marmara kolu Kırklareli'nden üyelerin katılımıyla Edirne'de Merkez PTT önünden Eski Cami önüne yürüyüşle yola çıkıldı, Ege kolu da Bodrum'dan Milas ve ardından Muğla'ya geçti.

Adana kolu, Hatay'dan başlayan yürüyüş ardından 12.30'da basın açıklaması yaptı.

Diyarbakır kolu, 12.00'de Ziraat Mühendisleri Odası Van Şubesi'nde yapılan basın açıklamasıyla yürüyüşü başlattı.

Karadeniz kolunun yürüyüşü ise tulum eşliğinde Artvin'den başladı. Hopa'da basın açıklaması ve yürüyüşün ardından Metin Lokumcu'nun anısına saygı duruşunda bulunuldu. Daha sonra Fındıklı'ya yola çıkan Karadeniz kolu, "Karadeniz uşağı kimsenin uşağı olmayacak" pankartı ile bir yürüyüş gerçekleştirdi.

Güney Marmara kolu da, Balıkesir'de TÜİK Temsilciliği önünde yapılan basın açıklamasıyla yürüyüşü başlattı.

2. Gün:

Marmara kolu Tekirdağ'da, Ege kolu Aydın ve Denizli'de, Adana kolu Gaziantep'te, Diyarbakır kolu Malatya ve Mardin'de, Karadeniz kolu Rize ve Trabzon'da meydanlarda yaptıkları basın açıklamalarıyla halkla buluştu. Güney Marmara kolu, yürüyüşün ikinci günü Bursa durağında 13.00'de Nilüfer Meydanı'nda, 15.00'de Panayır'da halk buluşması gerçekleştirirken, 17.00'de emek-meslek örgütleriyle bir araya geldi. Akşam saatlerinde ise Setbaşı Mahfel'de toplanılarak Heykel'e meşaleli yürüyüş gerçekleştirildi.

3. Gün:

Antalya ve Isparta'dan da TMMOB üyeleri Ankara'ya yola çıktılar.

Edirne'den başlayan yürüyüş kolu Silivri'de İstanbul'daki TMMOB üyelerince karşılandı. Marmara kolu buradan Bakırköy Özgürlük Meydanı'nda, öğle saatlerinde Mecidiyeköy'de bildiri dağıtımının ardından Taksim'e geçildi ve Taksim Meydanı'ndan Galatasaray Lisesi önüne yürüyüş düzenlendi. Karaköy'de yürüyüş ve bildiri dağıtımından sonra da akşam Kadıköy İskelesi'nde basın açıklaması yapılarak Salı Pazarı'na meşaleli yürüyüş düzenlendi.

Ege kolu, köylerinde kurulmak istenen taş ocağına karşı mücadele yürüten İzmir'in Kemalpaşa ilçesi Akalan köylülerini ziyaret etti. Daha sonra Manisa'ya geçerek Manolya Meydanı'nda açıklama yaptı. Açıklamaya KESK Manisa Şubeler Platformu, Manisa Tabip Odası da destek verdi. Buradan Akhisar ilçesine geçilerek bir yürüyüş ve basın açıklaması düzenlendi.

Ege kolu Soma'da da yürüyüş ve basın açıklaması gerçekleştirdi, Yırca köylülerini ziyaret etti. Soma Öğretmenevi'nde toplanan TMMOB üyeleri Madenci Anıtı'na yürürken, burada, hayatını kaybeden madenciler anısına saygı duruşunda bulunuldu. Soma'nın ardından zeytin ağaçları Kolin şirketi tarafından kesilen Yırca köylüleri ziyaret edildi.

Antalya kolu da saat 12.00'de Kalekapı Attalos Heykeli önünden Cumhuriyet Meydanı'na yürüyerek bir basın açıklaması yaptı.

Adana kolu ise Mersin'e ulaştı. Burada saat 12.30'da Ulu Cami önünden Belediye binasına yürüyüş ve basın açıklaması gerçekleştirildi.

Diyarbakır kolu, Şanlıurfa ve Batman'da geniş katılımlı yürüyüşlerle basın açıklamalarından sonra Diyarbakır'a vardı. Burada da İMO Şubesi önünden Ofis semtine yürüyüş düzenlendi.

Karadeniz kolu, Giresun ve Ordu'da yapılan yürüyüş ve basın açıklamalarının ardından Fatsa'ya geçti. Fatsa'da siyanürle altın işletmeciliğine karşı mücadele veren köylülerin direniş çadırını ziyaret eden Karadeniz kolu, akşam da Samsun İl Koordinasyon Kurulu, toplumsal muhalefet örgütleri ve yerel medya ile bir araya geldi.

Güney Marmara kolu, yürüyüşün 3. günü Çanakkale'deydi. Saat 12.20'da Morabin Parkı'nda toplanan TMMOB üyeleri İskele Meydanı'na yürüyerek bir basın açıklaması yaptı.

4.Gün:

TMMOB yürüyüşünün son gününde Marmara kolu, Kocaeli'de Belediye İş Hanı önünde bildiri dağıtımının ardından akşam saatlerinde İnsan Hak-

ları Parkı'nda bir basın açıklaması gerçekleştirdi ve DİSK'in direniş çadırına ziyarette bulundu.

Adana kolu, 12.00'de "Bilimsel ve Laik Eğitim Yürüyüşü"ne katıldıktan sonra 13.00'de Atatürk Parkı'nda bir basın açıklaması yaptı.

Karadeniz kolu, son gün etkinliğini Samsun'da sürdürdü. Sabah saatlerinde yapılan yürüyüş ve basın açıklamasının ardından Terme'ye geçildi ve burada da basın açıklaması gerçekleştirildi.

Batı Karadeniz kolu ise, saat 18.00'de Maden Mühendisleri Odası Zonguldak Şubesi önünden Valilik önüne bir yürüyüş düzenledi.

Güney Marmara kolu da, Eskişehir'de Hamam Yolu Saatli Kule önünde toplanarak bir yürüyüş ve basın açıklaması yaptı.

5.Gün:

4 gün süren yürüyüş kolları 14 Şubat günü Ankara'ya ulaştı ve TMMOB 43. Dönem Olağanüstü Genel Kurulu saat 10.00'da Divan'ın oluşumuyla başladı.

Genel Kurul'un ardından dövizler, flamarla yaklaşık 3 bin mimar ve mühendis, kortejler halinde Güvenpark'a yürüdü. "Direne Direne Kazanacağız", "TMMOB Torbaya Sığmaz" "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam" sloganlarıyla Necatibey Caddesi'nden Gazi Mustafa Kemal Bulvarı'na çıkan yürüyüşçülere barikat kuran polis, milletvekillerinin de katıldığı görüşmeler sonucu Menekşe Sokak-Kumrular Sokak güzergâhından Milli Müdafaa Caddesi Güvenpark arkasına çıkılmasına izin verdi. Burada Divan Başkanı Emin Koramaz tarafından Genel Kurul sonuç bildirisi kamuoyuna açıklandı.

Sanatçılar Yaşar Kemal'i Ziyaret Etti

Aralarında Emeğe Ezgi'nin de olduğu Özgür Sanat Girişimi, İstanbul Üniversitesi Çapa Tıp Fakültesi'nde yoğun bakımda olan Yaşar Kemal'i ziyaret etti.

15 Şubat günü Usta yazarın Eşi Ayşe Semiha Baban'dan Kemal'in sağlık durumu ile ilgili bilgi alan sanatçılar, geçmiş olsun dileklerini ilettiler. Sanatçılar yanında götürdükleri Yaşar Kemal kitaplarını Kobanê'de süren direnişe katılmak isterken sınırda şehit düşen Kader Ortakaya adına açılan kütüphaneye göndereceklerinin bilgisini verdikten sonra, Baban da Yaşar Kemal'in bir çok kitabını kütüphaneye gönderdi.

Özgür Sanat Girişimi'nin içinde Mezopotamya Kültür Merkezi, BEKSAV, Tohum Kültür Merkezi, Arzela Kültür Merkezi, Med Kültür Merkezi, Ayışığı Sanat Merkezi ve Gölge Sanat Merkezi sanatçıları yer alıyor.

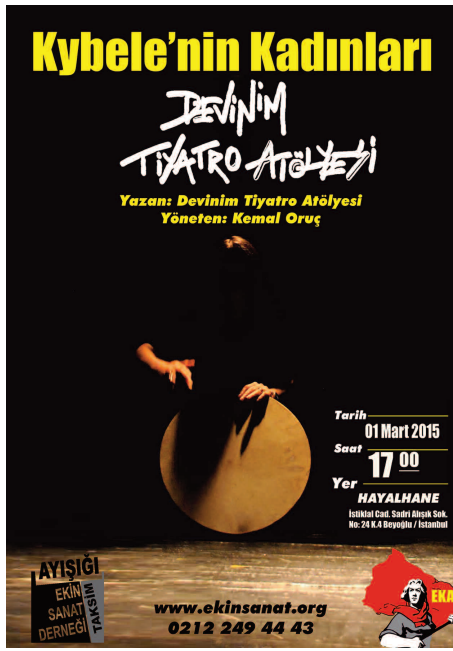
Ayışığı'nda "Tiyatro ve Sinema Oyunculuğu"

Ayışığı Sanat Merkezi olarak 21 Şubat'ta Kemal Oruç'un yakın bir zaman önce çıkardığı "Tiyatro ve Sinema Oyunculuğu" adlı kitabının söyleşisini gerçekleştirdik.

Tiyatronun doğuşu ve gelişimi ile sinema sektörünün gelişimiyle ortaya çıkan sinema oyunculuğu arasındaki ilişkinin konuşulduğu söyleşiye, birçok sanatsever dostun yanı sıra Tiyatro Simurg'dan Mehmet Esatoğlu, Samsun Sanat Tiyatrosu'ndan Yaşar Gündem ve şair Ruhan Mavruk da katıldı.

Söyleşide koşullarından kaynaklı tiyatro oyuncusunun daha büyük sinema oyuncusunun ise daha küçük performans gerektirdiği; birikim, eğitim ve yaşantıların sonucunda oyunculuğunun geliştiği; karakter çalışmalarında "sihirli eğer" in önemi, oyunculuğun şizofrene çok yakın bir durum olduğu ancak kontrol mekanizması ile bu ince çizginin belirlendiği; oyuncunun oynayacağı karakteri sevmek zorunda olmadığı ama onu anlamak zorunda olduğu, gibi konular çeşitli örnekler ve deneyimlerle konuşuldu. Oyunculukta sınıfsal jestin önemi, oyuncunun canlandıracağı karakterin toplumsal bir varlık olduğu yönünün kaçınılmaması gerektiği de uzunca konuşulan önemli konular arasında oldu.

Söyleşi, katılımcıların Kemal Oruç'a kitaplarını imzalatmasıyla sona erdi.

KYBELE'NİN KADINLARI

Bu toprakların tanrıçası ve onun başkaldıran kadınları. Bir şarkıdır söyledikleri. Biz kadınların... Bir zamanlar her şey olan biz kadınların şarkısı.

Mücadelesiyle isyanını duyuran, inandığı bilimden asla vazgeçmeyen, idam edileceklerini bile bile pişmanlık belgesini imzalamayan, ölüme başı dik zılgıtlarla giden kadınların.

İşçi bir kadın olan Leyla işten çıkarılmış, çocuğunu düşürdüğü için eşi tarafından terk edilmiştir. Ülkede ayaklanma çıkmıştır ve herkes öfkesini haykırmak için Taksim Meydanı'na

gelmiştir. Leyla da Taksim'e gelmiş, kazanıma şahit olmuş, artık son günlere doğru parktan da çıkarılınca sağa sola koştururken, polisten aldığı darbelerle komaya girmiştir.

Parkta geçirdiği süreyi iyi değerlendiren Leyla, komadayken mücadele eden, yenilmeyen, cesur yiğit kadınların hikayelerini kendi düş dünyasına getirerek yaşama tutunmaya, kendine bir çıkış yolu bulmaya çalışır.

Araştırmalarından vazgeçmeyen Hypatia'dan, Pişmanlık belgesini imzalamayan Trikeri Adası kadınlarına, Saddam Hüseyin'in bizzat işkencesine katıldığı ser verip sır vermeyen Leyla Kasım'dan, hiç yaşamamış olan kadınlarımıza...

Kimi zaman lirik anlatımın olduğu

oyun, yabancılaştırmalarla mizahı, epik tiyatroyun birçok ögesini taşıyarak, kadının yenilgilerini anlatan ama coşku-

nun, umudun hiçbir zaman tükenmediği, güçlü kadınların hikayelerini gösteriyor.

Dayanışma Ve Mücadele Ağlarını Büyüteceğiz!

Turizm Otel Spor Emekçileri Sendikası (Tüm Emek Sen), Devrimci Turizm İş, İstanbul Yeditepe Aşçılar ve Garsonlar Derneği, Dora Otel İşçileriyle Dayanışma Platformu, 14 Şubat 2015 Cumartesi günü ağırlıklı olarak otel işçilerinin katıldığı, "Turizm İşçileri Sorunlarını ve Çözümü Konuşuyor" başlıklı bir forum düzenledi.

Foruma otel işçilerin dışında lokanta, kafeterya, bar çalışanları ve farklı kesimlerden işçiler de katıldı. Katılım gösteren tüm işçilerin söz aldığı forumda, turizm sektöründeki çalışma koşulları, sömürü, baskı, mobbing, örgütlenme önündeki engeller ve örgütlenme süreçlerine ilişkin deneyimler aktarıldı.

Foruma Turizm Otel Spor Emekçileri Sendikası (Tüm Emek Sen), Devrimci Turizm İş, İstanbul Yeditepe Aşçılar ve Garsonlar Derneği, Dora Otel İşçileriyle Dayanışma Platformu bileşenleri, Alkım Kitabevi-Kafe Kafka işçileri, çeşitli otellerden katılan işçiler, Antalya'dan Turizm İşçisinin Sesi Dergisi Okurları, İşçi Dayanışma Koordinasyonu üyeleri, Mağaza Çalışanları Platformu ve Müzikleriyle Emeğe Ezgi Müzik Grubu da katıldı.

Devrimci Turizm İş Sendikası yönetim kurulu üyesi Ali Karabudak Dora Otel işçilerinin işlerine dönme

mücadelesi verirken aynı zamanda gerek turizm sektöründen gerekse farklı sektörlerden işçilerin ve emek dostlarının güzel bir mücadele birliği yakaladığını ve bunun güçlenerek sürdüğünü ifade etti. Turizm sektöründe binlerce çalışan olmasına rağmen sendikacı işçi sayısının çok az olduğunu ve Tüm Emek Sen ile birlikte bu sektörde işçilerin sendikal örgütlenmelerinin sağlanması için birlikte yürüme kararı aldıklarını belirten Karabudak sözü turizm işçilerine bıraktı.

İstanbul Yeditepe Aşçılar ve Garsonlar Derneği başkanı Salih Güney gerek sendikal gerekse dernek örgütlenmelerinin, hatta toplantı ve forumların düzenlenmesine patronların tahammül edemediğini ifade etti. Bu tür girişimlerin bir isyan, ayaklanma girişimi olarak görüldüğünü, işçilerin hep büyük bir haksızlıkla karşılaştıklarında bir araya geldiklerini söyleyen Güney, işten atılmadan, haksızlıklarla

karşı karşıya kalmadan önce bir araya gelmeleri, örgütlenmeleri, tek yumruk olup patronların karşısında durmaları, haklarını savunmaları gerektiğini belirtti. Güney, bundan sonra Dora Otel ve Tüm Emek Sen başta olmak üzere turizm işçileriyle dayanışma içinde olacaklarını ifade etti.

Öne çıkan örgütlenme modelini iki başlık altında ele alan işçiler. Yazlık diye tabir edilen bölgelerdeki işletmelerin mevsimlik çalışmaları, 12-14 saat çalışmak zorunda kalmalarının dayatılması, çoğu zaman ücretlerini alamamaları, güvencesiz çalışmak zorunda kalmaları, sezon bitimi işsiz kalmaları, uzun soluklu örgütlenmelerinin önünde engel teşkil ettiğini belirtti. Amacın; bu alandaki insanlık dışı çalıştırma koşullarına karşı ada örgütlenmeleri yaratarak örnek olmak ve bu örneklerle bölgedeki işçilerin umutsuzluğunu kırmak. Sendikalarda ise işçilerin söz sahibi olacağı örgütlenme modellerine yönelmesinin bir mecburiyet olduğunu ifade ettiler.

İkinci olarak şehir otelciliği ve iş kolunun diğer alanlarında keyfi işten atmalara, taşeron çalıştırmaya, düşük sigorta primleri göstermeye, mobbinge maruz kalmaya, iş güvenliği önlemleri ve meslek hastalıklarına yol açan tedbirsizliklere karşı, iş verenlerin örgütlenmelerine karşı duracak dayanışma ağları örgütleyerek mücadele etmek gerektiği belirtildi.

Sonuç olarak;

İşçi sınıfının ekmeği ve onuru için mücadele ettiğini ve mücadelesinin meşru olduğunu ve turizm sektöründeki örgütlenmenin de kararlılıkla devam edeceğini ve başarıya ulaşacağına inanıyor. Bu topraklarda işçilerin yasal ve anayasal haklarının nasıl gaspedildiğini, bugün işçilerin kullanabildikleri tüm hakların da yıllarca verilen mücadelelerle ve bedeller ödenerek kazanıldığını biliyoruz. Tarihteki

ilk toplu iş sözleşmesini Kütahya çini işçileri, ilk grevi Osmanlılar döneminde tersane işçileri gerçekleştirdiler. İşçiler yasalarda yazanlara uyan değil, yasa yaratılabilmek için mücadeleleriyle kazandıkları hakları tarihteki grev, direniş ve kazanımlarla işçi komitelerinin önemini bilerek ve tarihteki örneklerinden yararlanarak zenginleştirmelidir. İşçi sınıfının ekmeği ve onuru için mücadele ettiğini ve mücadelesinin meşru olduğunu ve turizm sektöründeki örgütlenmenin de kararlılıkla devam edeceğini ve başarıya ulaşacağını belirtiriz. Önümüzdeki süreçte Tüm Emek Sen olarak Devrimci Turizm-İş ve İYAGAD ile olan dayanışmamızı sürdürürken işçilerin forumda vurguladığı gibi sadece turizm işkolunda değil tüm hizmet sektöründe örgütlenerek dayanışma ve mücadele ağlarını büyüteceğiz.

Hedefe Ulaşmak İsteyince...

Turizm işkolunda katıldığım ilk işçi eylemiydi. Nasıl bir süreçten geçeceğimiz konusunda açıkçası bir fikrim de yoktu. Üstelik hemen platform oluşturulmuştu. İlk anda iyi bir başlangıç yapsa da pek ağır işleyen, bir ilerleme kat edemeyen yada dağılıp giden pek çok platform ya da oluşum örneğini hepimiz biliriz. Peki burada ne olacaktı?

Bileşenler bir araya geliyor, neler yapılabileceğini konuşuyor, öneriler alınıyor, planlanıyor, görev dağılımı yapılıyor ve harekete geçiliyor. Küçük ama emin adımlarla ilerleniyor. Pazar günleri otel önünde eylem yapılıyor. Destek verenler artıyor, dayanışma büyüyordu. Turizm sektörü örgütlenmenin en az olduğu sektörlerden biri ve bu yönde bir örgütlenme çalışmasına ihtiyaç olduğu konusunda da fikir birliğine varılıyor. Eylemler ve çalışmalar sadece Dora Otel işçilerine yönelik olmaktan çıkmış turizm sektöründeki tüm çalışanları kapsar nitelikte olmaya

başlamıştı. Ve Tüm Emek Sen, Devrimci Turizm İş, İYAGAD ve Dora Otel İşçileriyle Dayanışma Platformu "Turizm İşçilerinin Sorunları ve Çözümü" başlığıyla bir forum yapma kararı aldı. İşçi eylemleri, direnişler, metal grevi, mitingler ve doğalgazda yoğun olan kış ayları sürecine denk gelmesine rağmen forum yapıldı.

Bir avuç turizm işçisinin işten atılmaları üzerine başladıkları mücadele bir hedefe yönelmiş adım adım ilerliyordu. Herkes tüm ihtenliği ve samimiyetiyle güç veriyor, destek olmaya verilen mücadeleyi bir adım daha ileriye taşımaya gayret gösteriyordu.

Bir çok oluşumda uzun toplantılar, alınganlıklar, ön yargılar, kim ne kadar ne yaptı-yapmadı gibi gereksiz tartışmalar yaşanır, kimi zaman hedef unutulur, bürokratik bir şekilde oluşum sürdürülmeye çalışılır. Bu çalışmada ise her katılımcı diğerleriyle tam bir sınıf kardeşliği yoldaşlık anlayışıyla birbirini tamamlayarak kolektif bir mücadele yürüttü. Bileşende yer alan herkes kimi zaman katılmayan yol arkadaşının yokluğunu hissettirmemeye çalıştı geldiğinde coşkuyla karşıladı. Bu süreçte belki ilklere biri de hayata geçiriliyordu. Aynı iş kolundaki iki sendika 'kardeş sendika' olarak birlikte çalışma yürütme kararı aldı. Bu çaba meyvelerini de alıyor, gün geçtikçe katılımlar, destek verenler artıyor. Dayanışmaya turizm sektörü dışındaki işçi örgütlenmelerinden de destekler geldi. Yapılan forumda da yine yalnızca hedeflenen şey vardı: Turizm sektörü başta olmak üzere her alanda örgütlenmek, sınıf dayanışmasını büyütmek işçi sınıfının örgütlü bir gücü olarak haklarını ve geleceğini sahip çıkmak. Dora Otel işçileri bir eylemde "Artık maya tutmuştur ve bu maya sağlamdır" demişti. İşte o sağlam mayanın hamuru geleceğini eline almak üzere gün geçtikçe büyüyor.

Suruç Günleri Ya Da İnsanlığın İmtihanı

Suruç günleri; Sağlık Bakanlığı'nın geç kalınmış görevlendirmesiyle 1-15 Aralık arası Suruç'ta bir UMKE'ci olarak görev yaptım. Kısaca tanımlamak gerekirse UMKE (Ulusal Medikal Kurtarma Ekibi); Sağlık Bakanlığı'na bağlı olarak kurulmuş, tüm dünyaya gönüllü sağlık hizmeti sunmayı amaçlayan ve bu personellerin eğitimini veren, afetlerde tıbbi müdahale ve yardım organizasyonu yapacak ekiplerin genel adıdır.

Evet ben bir UMKE'ciyim, aynı zamanda başka bir sağlık kurumunda da çalışan bir sağlık emekçisi. Ama en önemlisi insan olmaya çalışan biriyim. Kendimi tanıtan bu küçük ifadelerden sonra konumuza ve yazımın esas sebebine geçmeliyim.

Suruç günleri; Sağlık Bakanlığı'nın geç kalınmış görevlendirmesiyle 1-15 Aralık arası Suruç'ta bir UMKE'ci olarak görev yaptım. Kısaca tanımlamak gerekirse UMKE (Ulusal Medikal Kurtarma Ekibi); Sağlık Bakanlığı'na bağlı olarak kurulmuş, tüm dünyaya gönüllü sağlık hizmeti sunmayı amaçlayan ve bu personellerin

eğitimini veren, afetlerde tıbbi müdahale ve yardım organizasyonu yapacak ekiplerin genel adıdır.

İstanbul'dan bakınca yeterince görülmemiş ve takip ettiğimiz haberlerden bize yansımayan/yansıtılmayan bir savaşın en somut gerçekliği ve insanlık dramı vardı Suruç'ta. Bizlere sadece duyurulmuş olan, oraya gidene kadar görmediğim, ama içine girince bizzat yaşayıp duyumsadığım bir insanlık dramı.

Bu ifadelerim bir ajitasyon olarak algılanabilir belki. Ama bunu test etmenin en kesin yolu da gidip orayı görmektir. Böyle düşünenlere tavsiyem odur ki; gitmeli, görmeli, yaşamalı ve içinizdeki insanı uyandırıp yardım etmelisiniz. Taş kesilmemişse kalbi, buz tutmamışsa duyguları bir insanın bu dram karşısında kayıtsız kalması olanaksızdır. Bir yandan çadır kentlerde hijyenik olmayan kötü sağlık koşullarında yaşayan kadın, çocuk ve yaşlılar; bir yandan devam eden savaş, bombalar, silah sesleri, insan çığlıkları, mütemediyen gelen çoğu ağır- yaralıları, yetersiz sağlık koşulları ve yine bunlara yetmeyen sağlık ekibi özeti olabilir belki Suruç günlerinin.

Suruç Devlet Hastane-

sinde ilk nöbetim, koordinasyon görevindeyim. 112 ekiplelerini yönlendirmek, hastaneye gelen yaralı ve hastaların tedavisiyle ilgilenmek, yetersiz kaldığı durumlarda hastaların ve yaralıların merkezi hastanelere sevkini sağlamak, hastane bahçesinde kurulmuş sağlık çadırındaki hastalara tıbbi tedavi uygulamak başlıca görevlerim arasında.

İlk gün bizi karşılayan hastane başhekim yardımcısı bölgedeki durumu, nasıl yetersiz kaldıklarını, bize ve gelen ekiplere ne kadar ihtiyaçları olduğunu anlattı gözlerindeki umut parıltılarıyla. Eylül ayında başlayan süreçte ancak Kasım ayında görevlendirmelerin başladığını, bu döneme kadarki süreçte gönüllü gelen sağlık emekçilerinin onlara olan desteğini de ekledi umutlarını sonuna kadar koruma ve direnme azminde olduklarını belirten ifadelerle.

Kendi gözlemlerim de bu yönde oluştu bu zaman zarfında. Gerçekten de eğer bir yolunu bulup gelmiş olan o gönüllüler orada olmasaydı, ölü sayısı en az iki katına çıkardı. İyi ki varlar ve iyi ki oradalar. Ve bence onlar bu savaşın görünmez kahramanları oldular.

Yanı başımızdaki şehirde savaş olanca şiddetiyle devam ediyor havan, top, bomba seslerinin ardı arkası kesilmiyordu. Şehrin bombalanması aktif olarak devam ediyordu. Sınırdan hastaneye halkını, topraklarını ve en önemlisi de insanlık değerlerini savunmak için silaha sarılmak zorunda kalmış kadın ve erkek, bazısı çocuk yaşta, çoğu ağır yaralı insanlar getiriliyordu. Sınırın öbür tarafında çoğunun ilk sağlık müdahaleleri yapılmış halde, sınırın bu tarafındaki 112 ekiplerine aktarılıyor, onlar da bu yaralıları

karşılıyarak hastaneye taşıyorlardı. Hasta, hastanenin olanakları yeterliyse orada tedaviye alınıyor; değilse il merkezi veya çevre illere tarafımızdan

İstanbul'dan bakınca yeterince görülmemiş ve takip ettiğimiz haberlerden bize yansımayan/yansıtılmayan bir savaşın en somut gerçekliği ve insanlık dramı vardı Suruç'ta. Bizlere sadece duyurulmuş olan, oraya gidene kadar görmediğim, ama içine girince bizzat yaşayıp duyumsadığım bir insanlık dramı.

nakli sağlanıyordu.

Bugünlerde karşılaştığım en "ilginç" soru yine meslektaşlarımdan geldi. "Siz aklınızı mı kaybettiniz? Buraya gönüllü gelirsiniz mi?" tarzında bizleri yadırgayan sorulardı bunlar. Ne acıdır ki, bu şekilde bakan "gönülsüz" meslektaşlarım, ora-

daki hasta ve yaralıları tedavi hizmeti sunmakla görevlendirilmişlerdi. Birçok farklı ilden gelen 112 personeli arkadaşlarım vaka çıkışını istemiyor, çıkışa da götürmekte isteksiz davranarak direniyorlardı. Tabi işlemlerinde çok iyi çalışan ve fedakarlıkla işlerini yapmaya çalışanların da olduğunu belirtmeliyim. Onlara bir sözüm yok elbette.

Onbeş günlük görev süremde 7 gün 24 saat nöbet tuttum. Bu sürede ortamın hareketliliğinin de etkisiyle şimdi bu kısa yazıda hepsini anlatmanın mümkün olamayacağı birçok olay yaşadım ve birçok olaya tanık oldum. Ana hatlarıyla ortaya koymaya çalıştığım bu tablodan, bana göre özetle anlamamız gereken şudur ki; bizler insanız ve herkesin de insanca muamele görmeye hakkı vardır. Ve bizim sağlık emekçileri olarak misyonumuz; din, dil, ırk, etnisite, cinsiyet, cinsel tercih ve akla gelebilecek her türlü farklılığa karşı ayırım gözetmeksizin sağlık alanında yardımımıza ve

tıbbi müdahaleye ihtiyacı olan tüm insanlığa hizmet etmek olmalıdır. Konumuz ve koşullarımız ne olursa olsun annelerinin kucagında kendi ana diliyle "anne Kobanê'ye, anne evimize gidelim" diye ağlayan masum, günahsız çocukların, çaresizlikler içinde onlara çare arayan anneler ve kadınların, özgürlüklerinden başka bir istekleri olmayan babaların olduklarını aklımızdan çıkartmalıyım.

Özetle diyorum ki; bir yerde bize ihtiyacı olan insanları ve insanlığı unutmayalım
Bir Sağlık Emekçisi

"Siz aklınızı mı kaybettiniz? Buraya gönüllü gelirsiniz mi?" tarzında bizleri yadırgayan sorulardı bunlar. Ne acıdır ki, bu şekilde bakan "gönülsüz" meslektaşlarım, oradaki hasta ve yaralıları tedavi hizmeti sunmakla görevlendirilmişlerdi.

"Validebağ Korusu'nda İBB ve İSKİ Suç İşliyor"

TMMOB'a Çevre Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi ve Mimarlar Odası, Üsküdar'daki Validebağ korusu ile ilgili bir basın açıklaması yaptılar. Validebağ Korusu Gönüllüleri'nin açtığı davadaki gelişmelerin anlatıldığı basın açıklamasında, Çevre Mühendislerinin hazırlamış olduğu Validebağ Korusu İnceleme Raporu anlatıldı.

Validebağ Korusu içinde bulunan dereye lağım suyu aktığını söyleyen gönüllüler, dere kenarındaki 100 yıllık ağaçların kuruyarak devrildiğini anlatıyorlar.

Yapılan şikayetler üzerine ince-

leme yapan Çevre Mühendisleri Odası, dereden korunun içinden ve dışından iki farklı numune aldıklarını söyleyerek, lağım sularının kuru içindeki dereye aktığını gördüklerini anlattı.

İSKİ'nin lağım suyu 20 metre genişliğindeki borularla kanallara akıtması gerekirken açıktan dereye verdiğini sanlatan Mimarlar Odası İstanbul Şube Başkanı Sami Yılmaztürk, bu kadar yapılaşmanın olduğu, yaşamın olduğu, bu koruyu insanların kullandığı ve hemen altında da bir kanalizasyon varken dereye vermesinin bir suç olduğunu söyledi.

Yılmaztürk, "Bu suçun ortağı İstanbul Büyükşehir Belediyesi ve İSKİ. Sadece hayvanlar, kuşlar değil insan sağlığı da tehdit altında. Yaz boyunca kanalizasyon akıyor oradan. Dere kenarında ağaçlar kurumaya başladı. 100 yaşındaki ağaçlar kuruyor, devriliyor. Bu bir suçtur. Suç duyurusunda da bulunacağız" diyor.

Çevre Mühendislerinin raporuna göre dereye çimento ve taş büyüklüğünde iri mineral vb atıklarının da karışarak dereyi geri dönüşü olmayacak duruma götürdüğü söyleniyor.

Validebağ Gönüllüleri, bireysel

şikayetlere rağmen ilgili kurumlardan hiçbir geri dönüş alamadıklarını ve son 7 aydır, dereye beton atıkları da karıştırıldığını aktarıyor. Son süreçte derede, 3-4 kez köpüklenme de gördüklerini fakat İSKİ'ye yaptıkları başvurulara rağmen herhangi bir geri dönüş olmadığını, çevredeki inşaatlarla gördüklerini ancak onların da suçu bir diğerine attığını anlatıyor.

Samir Yılmaztürk, Validebağ Korusunun 1. derece sit alanı olmasına rağmen, bunların, Validebağ Korusu ve çevresinin doğal değerlerinin korunması amacıyla bağdaşmadığını söy-

lüyor ve "Suç duyurularımızın gereği yapılmaya bile kayıtlara geçiyor. Tarih hesabını soracak" diyor.

Basın toplantısına katılan Validebağ Gönüllüleri de üzerinde Validebağ yazılı tişörtleriyle "Biz Biz Biz, Bir Aradayız; Bir Arada Koruyu Koruyacağız" sloganı atarak koruya ilişkin mücadeleyi sürdürme kararlılıklarını dile getirdiler.

Validebağ Korusunun ranta kurban gitmemesi için Validebağ Gönüllüleri geçtiğimiz aylarda tüm İstanbul halkı ile ciddi mücadele vermişti.

